

Suma Ching Hai īsa biogrāfija

Skolotāja Ching Hai ir dzimusi Vjetnamā. Viņas tēvs bija slavens dabas pētnieks. Viņš aizrāvās ar pasaules literatūras studijām un īpaši interesējās par filozofiju. Viņa mīļāro darbu vidū bija Lao Czu un Čuang Czu darbi, kuri bērna gados bija pieejami arī skolotājai Ching Hai. Viņa bija lasījusi šos un citus budistu rakstus vēl pirms tam, kad sāka iet pamatskolā.

Skolotāja Ching Hai nebija parasts bērns. Viņu bieži uzgāja lasām filozofisku literatūru laikā, kad citi bērni spēlējās vai izpildīja mājas darbus. Tas piesaistīja viņas tēva uzmanību, kurš vaicāja, vai viņa saprot šos darbus. Viņa atbildēja viņam "Ja es nesaprastu, man nebūtu nekādas intreses tos lasīt". Lai arī tēvs palika noraizējies, meitai bija lieliskas sekmes skolā, un tāpēc viņš atbalstīja viņas neparastās intreses.

Lai arī viņas vecāki bija katoļi, viņi bija ļoti atvērti budismam. Skolotājas Ching Hai vecāmāte, ar kuru Skolotājai patika kopā pavadīt laiku, bija budiste un mācīja viņai svētos rakstus un budistu lūgšanas. Šī iemesla dēļ skolotājai Ching Hai attīstījās ļoti atvērta attieksme pret reliģiju. Rītus viņa pavadīja katoļu baznīcā, pēcpusdienās apmeklēja budistu templi un vakaros klausījās lekcijas par svētajām mācībām. Tā

rezultātā viņai radās daudzi garīga rakstura jautājumi, kā "no kurienes mēs esam radušies?" un "Kas ir pēcnāves dzīve?" "Kāpēc cilvēki ir tik atšķirīgi?"

Kādu laiku, kad skolotājas pilsētā bija ārstu un medmāsu trūkums, viņa pēc mācībām skolā palīdzēja slimnīcā. Viņa apmazgāja slimniekus, tukšoja šīberus un veica savus pienākumus, pūloties atvieglot citu ciešanas. Viņas draugi no dažādām valstīm mēdza viņu saukt par "dzīvo Budu" vai par "jautro svēto" - pateicoties viņas humora izjūtai un laipnajai attieksmei pret ikvienu.

Viņas vājā vieta vienmēr bijuši dzīvnieki, un viņa bija pazīstama ar to, ka ņēma sev līdzī uz mājām ievainotus dzīvniekus, rūpējās par tiem un tad atlaida tos brīvībā. Viņa raudāja, ja gadījās redzēt kaujam dzīvniekus, un viņa vēlējās, kaut spētu novērst ciešanas uz pasaules. Viņa vienmēr ir bijusi veģetāriete, un visu mūžu nogalināšanas ainas un gaļa ir izraisījusi viņā pretīgumu.

Bērnībā Skolotājai Ching Hai kāds astrologs teica, ka viņa ir neparasta, ļoti intelektuāla būtne ar vislabākajām rakstura īpašībām un augstu morāli. Tika pareģots, ka viņa, ja neaprecēsies, kļūs apskaidrota, savukārt tad, ja apprecēsies, viņai būs laimīga ģimenes dzīve un brīnišķīgs vīrs. Šis pats pareģojums vēlāk viņas dzīvē vairākkārtīgi piepildījās.

Kad Skolotāja Ching Hai aizgāja no mājām, lai kļūtu par mūķeni, viņas māte devās uz Kuaņ Jīņ templi, lai lūgtu

padomu. Viņa izvēlējās templi, kur Avalokitesvaram Bodhisatvam bija uzdots atbildēt uz visiem jautājumiem ar patiesu entuziasmu. Viņai tika teikts: "Skolotāja ir vienreizējs un īpašs bērns, kāds ir viens no miljoniem. Viņa ir nākusi šajā pasaulē ar Kuaņ Jiņ misiju - glābt sajūtošās būtnes no nelaiemes".

Kādu laiku viņa strādāja par tulku Vācijas Sarkanajā Krustā. Viņa tulkoja no un uz vjetnamiešu, franču, vācu un angļu valodām, kā arī brīvprātīgi, tērējot savu veselību un komfortu, garas stundas strādāja vjetnamiešu bēgļu nometnes sanitārajā dienestā. Darbs Sarkanajā Krustā saveda Skolotāju Ching Hai kopā ar bēgļiem no daudzām pasaules valstīm. Viņa nepārtraukti redzēja ciešanas un nemieru, ko nesa kari un stihiskas dabas katastrofas. Mēģinot atvieglot citu ciešanas, Skolotāja Ching Hai daudz pārcieta un saprata, cik tas ir bezcerīgi - vienatnē apturēt cilvēces ciešanas. Tas viņa daudz pārliecināšāk virzīja pretim apskaidrotībai, jo viņa saprata, ka tikai tā spētu palīdzēt remdēt cilvēces sāpes. Tāpēc, dzīvojot Eiropā, viņa nodarbojās ar meditāciju aizvien nopietnāk. Viņa meklēja jaunus skolotājus, lasīja visu, ko varēja sameklēt, un daudzas metodes pārbaudīja praksē. Tomēr viņai bija sajūta, ka tas nedarbojas, ka viņa nav nedz pieredzējusi garīgo fenomenu, par ko bija lasījusi rakstos, nedz arī sasniegusi apskaidrību. Tas viņā izraisīja dziļu frustrāciju.

Skolotājam Ching Hai ir neparasti plašs redzesloks uz visām reliģijām. Viņa ir studējusi un māca Jēzus, Budas, Lao Czu un daudzu citu skolotāju mācības. Viņa pastāvīgi uzrāda vienādo lielajās mācībās un ļauj mums ar vinas As acīm saredzēt, ka visi lielie skolotāji sludina vienu un to pašu patiesību. Viņa bieži mēdz izskaidrot, ka atšķirīgie reliģiskie viedokļi radušies vienīgi dēļ dažādu cilvēku viedokļu dažādības dažādās valstīs dažādos laika periodos.

Dzīvojot Vācijā, Skolotāja Ching Hai laimīgi apprecējās ar kādu vācu zinātnieku. Viņam bija doktora grāds divās zinātnes nozarēs. Viņš bija labsirdīgs, uzmanīgs un atsaucīgs vīrs. Viņš kļuva par veģetārieti, kopā ar savu sievu devās svētceļojumos, kā arī atbalstīja viņas žēlsirdīgo misiju. Tomēr Skolotāja Ching Hai jūta, ka viņai ir nepieciešams šķirt laulību, lai turpinātu nodoties garīgajiem meklējumiem. Ilgāku laiku viņa to pārrunāja ar savu vīru, un šķiršanās notika ar viņa piekrišanu. Lēmums bija ļoti smags viņiem abiem, taču viņa bija pārliecināta, ka tas ir pareizs, un ka viņai tas ir nepieciešams, lai turpinātu nodoties apskaidrībai.

Pēc laulības šķiršanas Skolotāja Ching Hai meklēja absolūtu metodi, kas ļautu sasniegt atbrīvotību vienas dzīves laikā. Surangamas Sutrā Sakiamuni Buda sacījis, ka Kuaņ Jiņ metode ir pārāka par visām citām. Tomēr neviens no viņas skolotājiem nebija ar to pazīstams. Pēc daudzu gadu ceļojumiem un meklējumiem viņa atrada Himalajos Skolotāju, kurš iepazīstināja viņu ar Kuaņ Jiņ

metodi un sniedza viņai arī daudzus gadus meklēto Dievišķo transmisiju. Pēc neilgiem Kuaņ Jīņ metodes treniņiem viņa tapa pilnīgi apskaidrota un turpināja praktizēties un pilnveidot savu sapratni. Kādu laiku viņa palika nomaļā vietā Himalaju kalnos, kur turpināja savas ikdienas nodarbības.

Pēc tam Skolotāja Ching Hai devās ceļojumā uz Taivanu. Kādu vakaru, līstot stipram taifūna lietum, viņa nodarbojās ar meditāciju telpā aiz kāda maza Taivānas tempļa, kad pie viņas durvīm klauvēja kādu ļaužu grupa. Uz Skolotājas jautājumu, kāpēc viņi ir atnākuši, tie atbildēja: "Kuaņ Jīņ Bodhisatva ir atbildējis uz mūsu lūgšanām un informējis mūs par jums, sacīdams, ka jūs esat diža Skolotāja, un mums ir jālūdz jūs atklāt metodi, lai sasniegtu atbrīvotību." Skolotāja gan centās sūtīt šos ļaudis prom, taču tie negāja. Galarezultātā Skolotāju aizkustināja viņu atklātība un dievbijība, un pēc vairāku mēnešu šķīstīšanās un solījuma stingri ieturēt veģetārisko diētu, piekrita iepazīstināt viņus ar savu metodi.

Būdama kautrīga pēc dabas, Skolotāja Ching Hai nemeklēja studentus ko mācīt. Patiesībā viņa izvairījās no cilvēkiem, kuri vēlējās iepazīties ar viņas metodi. Tas notika gan Indijā, gan Amerikas Savienotajās valstīs, kur viņa dzīvoja vienkāršas budistu mūķenes dzīvi. Kad viņa Taivanā tika "atklāta" trešo reizi, viņa saprata, ka nedrīkst bēgt no neizbēgamā grūta darba, kas stāv viņai priekšā. Viņa sāka dalīties savās zināšanās ar visiem,

kuri vēlējās dzirdēt Patiesības vēsti, un sāka iepazīstināt patiesos studentus ar Kuaņ Jīņ metodi.

No nelielās Taivasas cilvēku grupas ziņa par Skolotājas Ching Hai darbiem nonāca desmitiem tūkstošu cilvēku ausīs. Lielākā daļa Skolotājas mācekļu ir no Taivasas, jo tieši tur viņa pavadījusi visvairāk laika. Pēdējos gadus viņa ir ceļojusi un pasniegusi savu mācību viscaur Āzijā, Amerikā, Latīņamerikā un Eiropā. Ar viņas palīdzību daudzi cilvēki ar atšķirīgām profesijām un atšķirīgām reliģijas izpratnēm ir sasnieguši lielu garīgo progresu. Lai arī nepastāv neviena oficiāla organizācija, kas izplatītu viņas mācību, visā pasaulē ir daudz pateicīgu graudu un sekotāju, kuri ir gatavi palīdzēt citiem mācīties no savas iemīļotās Skolotājas.

Skolotāja Ching Hai mums pastāstīja, ka viņa ne vienmēr ir bijusi apskaidrota. Viņa dzīvo normālu zemes cilvēka dzīvi, un no savas pieredzes pazīst mūsu problēmas, mūsu sirdssāpes, kaislības, vēlmes un šaubas. Viņa zina arī par Budas debesu valstību, un kā tur nokļūt. Par savas dzīves vienīgo uzdevumu šobrīd viņa uzskata nepieciešamību palīdzēt mums mūsu ceļojumā no ciešanām un neatmodināta cilvēka apjukuma uz svētlaimi un pilnīgas dievišķās sapratnes absolūto skaidrību. Ja jūs esat gatavi, viņa ir šeit, lai vestu jūs mājās!

Skolotāja Ching Hai lasa dažādas lekcijas ieinteresētajiem studentiem, vadoties no viņu zināšanām

par reliģiju un kultūru - neatkarīgi no tā, vai tie ir kristieši, musulmaņi, budisti, taoisti u.c. Viņa runā angļu, franču, vācu, ķīniešu un vjetnamiešu valodā. Tie, kuri vēlas apgūt un praktizēt Kuaņ Jiņ metodi ar Skolotāju Ching Hai, ir vienmēr gaidīti. Viņas lekcijas un iepazīstināšana ar metodi notiek bez maksas.

Viņpasaules mistērija

Ņujorka, Apvienoto Nāciju Organizācija
1992. gada 26. jūnijs.

siet sveicināti Apvienoto Nāciju Organizācija. Un lūgsim kādu brīdi visi kopā katrs savā ticībā, lai mēs esam pateicīgi par to, kas mums pieder, par to, kas mums ir dots, un mēs vēlamies un ceram, ka tie, kam nav dots pietiekami, saņems to tāpat, kā esam saņēmuši mēs; ka visas pasaules bēgļi, karā cietušie, karavīri, parlamentu līderi un, protams, Apvienoto Nāciju līderi spēs veikt to, ko viņi vēlas, un sadzīvot mierā.

Mēs ticam, ka mums tiks dots tas, ko mēs lūdzam, jo tā ir teikts Bībelē. Paldies!

Ir pagājis ilgs laiks, kopš biju šeit pēdējoreiz. Vai kāds šeit ir bijis agrāk, es domāju, vai ir bijis uz manām lekcijām? Kad? Tiešām? Tik daudzi? Paldies! Kā jums zināms, mūsu šodienas lekcijas tēma ir "Viņpasaule", jo es nedomāju, ka es vēl vēlētos runāt par šo pasauli. To jūs visi pazīstat. Vai ne? Jūs zināt, ka šajā pasaulē mums ir Apvienotās Nācijas, ir Amerika, Ņujorka (Aplausi.), bet aiz šīs pasaules mums ir citas lietas. Es ceru, ka visiem šeit sanākušajiem būs interesanti to uzzināt. Runa nav par brīnumiem vai kaut ko fantastisku,

kam jūs nevarat noticēt, kā nupat izteicās Stīvens. Runa ir par kaut ko, kas ir ļoti zinātnisks, ļoti loģisks un ļoti svarīgs.

Mēs visi esam dzirdējuši, ka dažādās reliģiskajās bībelēs un rakstos ir minēts, ka pastāv septiņas debesis un ka pastāv dažādi apziņas līmeņi. Pastāv Dieva valstība, Budas valstība utt. Šīs lietas mums ir apsolītas viņpasaulē. Bet ne daudziem cilvēkiem ir pieejama šī apsolījuma jēga. Es negribu teikt, ka nevienam, bet tomēr nedaudziem. Salīdzinājumā ar Zemeslodes iedzīvotāju skaitu, cilvēku, kam ir pieejama Dieva valstība, vai "viņpasaule", kā mēs to saucam, ir tiešām nedaudz. Un, ja jūs dzīvojat Amerikā, jums noteikti ir daudz iespēju izlasīt lielu daudzumu grāmatu, kurās ir izskaidrota viņpasaule. Un dažas filmas, kuras ir uzņēmuši amerikāņi, nav pilnīga fikcija. Tāpat arī dažas, kuras ir uzņēmuši japāņi. Tas tāpēc, ka daži no šo filmu veidotājiem, iespējams, ir lasījuši kādu grāmatu, ko sarakstījis viņpasaulē pabijis cilvēks vai arī tāds, kurš uz brīdi ir ieraudzījis Dieva valstību.

Un tā, Dieva valstībā... kas gan atrodas Dieva valstībā? Kāpēc mums ir jāuztraucas par Dieva valstību, ja mums tāpat jau ir pietiekoši daudz darba šajā pasaulē, un mums ir darbs, droša mājvieta un pietiekoši daudz labu cilvēcisko attiecību? Tieši tā - tāpēc, ka mums jau pieder visas šīs lietas, mums vajadzētu būt norūpējušamies par Dieva valstību. Tas gan izklausās pārāk reliģiozi, kad mēs sakām Dieva valstība. Istenībā tas vienkārši ir

augstāks apziņas līmenis. Agrāk cilvēki mēdza saukt to par debesīm, bet zinātniskā valodā mēs, protams, varētu teikt, ka tas ir atšķirīgs... augstāks zināšanu līmenis, augstāks gudrības līmenis. Un, ja vien mēs zinātu kā, mēs spētu to sasniegt.

Un tā... mēs visi esam dzirdējuši par Amerikas jaunāko izgudrojumu... ka cilvēkiem ir pat mašīna, ar kuras palīdzību jūs nokļūstat samadhi. Vai jūs to esat izmēģinājuši? Neesat? Nē? Tāda ir Amerikā nopērkama. Maksā četrus līdz septiņus simtus dolāru atkarībā no līmeņa, kurā jūs vēlaties nokļūt. Viņi sauc to par... tā ir domāta cilvēkiem, kas ir pārāk slinki, lai meditētu, kuri grib pa taisno nokļūt samadhi. Gadījumā, ja jūs par to neesat informēti, es īsumā pastāstīšu.

Viņi apgalvo, ka šī mašīna jūs ievadīs atbrīvotā garīgā stāvoklī... atbrīvotā stāvoklī un jūs sasniegsiet augstu intelektuālās attīstības koeficienta (I.Q.) līmeni. Tam būtu jādod jums zināšanas, gudrība, un tad jums jājūtas lieliski utt. Šajā mašīnā lieto speciāli izvēlētu mūziku, kosmisku mūziku, tātad jums vajadzīgas austiņas; tad viņi, iespējams, lieto elektrību, kas stimulē jūs, un jūs, iespējams, redzat kādus uzliesmojumus. Tātad jums nepieciešams arī aizsiet acis. Austiņas un acu aizsējs ir viss, kas jums nepieciešams nokļūšanai samadhi. Tas nav slikti, un priekš četriem simtiem dolāru pat lēti. Bet samadhi, ko piedāvājam mēs, ir pat vēl lētāks. Tas vispār neko nemaksā, un tas ir uz mūžīgiem laikiem. Un tas nav jāuzlādē ar elektrību vai baterijām, tas nav

jāieslēdz un jāizslēdz, un gadījumā, ja šī mašīna salūst, jums nav nepieciešams to labot.

Tātad - ja jau mākslīga gaisma un mākslīga mūzika spēj padarīt cilvēkus tik atbrīvotus un gudrus - tad tas tā arī ir paredzēts. Es esmu lasījusi, ka tas tā ir paredzēts, bet pati neesmu to mēģinājusi. Tāpēc tā ir jauna lieta un tiek labi pārdota, es esmu dzirdējusi. Ja jau pat šīs mākslīgās lietas spēj mūs novest pie atbrīvotības un palielināt mūsu intelektuālo koeficientu, vai jūs varat iedomāties, cik ļoti mūsu gudrībā mums varētu palīdzēt īstas lietas? Istās lietas ir atrodamas viņpasaulē, tomēr tās ir sasniedzamas ikvienam cilvēkam, ja vien mēs vēlamies ar to sastapties. Tā ir iekšējā debesu mūzika un iekšējā debesu skaņa. Un atkarībā no šīs mūzikas intensitātes... atkarībā no iekšējās gaismas vai iekšējās mūzikas mēs varam nokļūt viņpasaulē, nokļūt dziļākā sapratnes līmenī.

Man liekas, ka tas varētu būt līdzīgi kā ar fizikas likumiem. Jūs gribat aizsviest akmeni..., lai tas pārvarētu gravitācijas spēku. Jums ir nepieciešams milzīgs spēks, un kad šis akmens lido, tas izstaro arī nedaudz gaismas. Un man liekas, ka tad, kad mēs strauji traucamies uz viņpasauli, arī mēs... kā lai to pasaka? Ai, es pārāk daudz runāju ķīniešu valodā. Mēs spējam... izstarot, jā, mēs arī spējam izstarot nedaudz gaismas, un mēs arī varam izdzirdēt skaņu. Skaņa ir tā spēka vibrācija, kurš virza mūs uz augstāku līmeni, un tas notiek bez trokšņa,

bez liekām pūlēm, tas neko nemaksā un no pieredzētā nerodas diskomforts. Tas ir veids, kā nokļūt viņpasaulē.

Un kas gan viņpasaulē ir labāks nekā šajā pasaulē? Viss, ko mēs varam un nevaram iedomāties. Vienreiz pamēģinājuši, mēs to uzzināsim. Neviens cits mums to īsti nevar izstāstīt. Bet mums ir jābūt pietiekami neatlaidīgiem, jābūt patiesi atklātiem, jo neviens cits to mūsu vietā neizdarīs. Tāpat kā neviens nevar jūs nosēdināt strādāt savā vietā ANO ofisā, lai jūs par to saņemtu naudu. Tāpat neviens nevar mūsu vietā paēst, lai mēs justos paēduši. Tāpēc īstais paņēmiens ir pieredzēt to pašam. Mēs gan varam klausīties kādā, kurš ir to pieredzējis, bet no tā mēs paši daudz pieredzes neiegūsim. Mēs varam iegūt pieredzi uz vienu stundu, vairākām stundām vai dažām dienām, pateicoties cilvēkam, kurš ir pieredzējis Dievu. Tad, iespējams, ka mēs redzēsim kādu gaismu vai dzirdēsīm kādu skaņu, ļoti dabiski un bez mūsu pūlēm, taču vairumā gadījumu tas neturpināsies necik ilgi. Tātad mums tas arī ir jāpieredz, turklāt tas jādara mums pašiem.

Viņpasaulē ir daudz dažādu pasaulu. Kā piemēru minēsim vienu, kura atrodas nedaudz augstāk par mums un kuru Rietumu terminoloģijā sauc par astrālo pasauli. Astrālajā pasaulē ir vairāk nekā simts dažādu atšķirīgu līmeņu. Un katrs līmenis ir pasaule pati par sevi. Un tas parāda mūsu sapratnes līmeni. Tas ir tas pats, kas studēt universitātē. Tur katrs kurss, kuru mēs universitātē

apgūstam, rāda mūsu zināšanu pieaugumu, un tā mēs lēnām virzāmies uz beigšanu. Astrālajā pasaulē mēs redzēsim daudzus tā saucamos brīnumus, tie varbūt mūs vilinās, un varbūt mums arī pašiem piederēs brīnumi. Mēs varam izārstēt slimību, mēs varam... kā lai to pasaka... dažreiz redzēt to, ko neredz citi. Mums ir vismaz seši brīnumaina spēka veidi. Mēs varam saredzēt viņpus parastajām robežām, mēs varam sadzirdēt viņpus telpas. Attālumam vairs nav nekādas nozīmes. Tas ir tas, ko mēs saucam par debesu acīm un debesu ausīm. Tad mēs varam redzēt, ko domā citi cilvēki, kas viņiem ir prātā utt. Šis ir tas spēks, ko dažkārt mēs iegūstam, sasniedzot Dieva valstības pirmo līmeni.

Un, runājot par šo pirmo līmeni, es esmu jums jau teikusi, ka mums vēl ir daudz citu, atšķirīgu līmeņu, kuri piedāvā mums vairāk nekā ir iespējams izteikt vārdos. Un, kad mēs tur nokļūsim, mēs... ja mēs..., piemēram, pēc iepazīstināšanas ar metodi meditētu, esot pirmajā līmenī, tas nozīmētu, ka mūsu spējas ir daudz lielākas. Tad mēs attīstīsim pat mūsu literārās dotības, kādu mums pirms tam nekad nav bijis. Mēs zinām daudz ko tādu, ko nezina citi, un daudzas lietas nāk pie mums kā debesu dāvanas, dažkārt finansiālā ziņā, dažkārt, kā lai to pasaka, karjeras ziņā un dažkārt daudz kur citur. Un mēs iegūstam spējas dzejot vai, iespējams, gleznot un darīt ko tādu, ko pirms tam nekad nebijām darijuši un par ko mēs pat nevarējām iedomāties, ka varētu to darīt. Tas ir pirmais līmenis. Un mēs varētu dzejot un rakstīt

grāmatas brīnišķīgā stilā. Mēs, piemēram, varētu nebūt profesionāli rakstnieki pirms tam, bet tagad mēs to varētu darīt. Šie ir materiāli labumi, ko mums sniedz apziņas pirmais līmenis. Īstenībā tās nav Dieva dāvanas. Šīs spējas ir mūsos pašos, un tās ir dzīvas tikai tāpēc, ka paši esam tās uzmodinājuši. Un nu mēs varam tās pielietot. Tā, šī nu būtu neliela informācija par pirmo līmeni. Vai tā ir labi? Jūs gribat dzirdēt vairāk? Jā. Labi. Vai jūs par to esat dzirdējuši jau agrāk? Jūs esat! Jā, jūs esat dzirdējuši! Kas jums par to ir stāstījis? Skaidrs, un vai viņš jums stāstīja vēl kaut ko? Labi.

Tātad - ja mēs, piemēram, ejam uz augstāku līmeni mēs redzam daudz citu lietu, un mēs tās varam arī sasniegt. Protams, ka es jums nevaru izstāstīt visu. Kaut vai ierobežotā laika dēļ. Tāpat nav nepieciešams nemitīgi klausīties brīnumu stāstus par kūkām un saldumiem un nekad tos nenogaršot. Tāpēc es tikai nedaudz rosinu apetīti. Un, ja jūs gribat tos ēst, tā jau ir cita lieta. Vēlāk mēs varam jums piedāvāt īstu ēdienu. Jā! Gadījumā, ja jūs gribēsiet to ēst.

Un tā, ja mēs ejam mazliet tālāk par sirmo līmeni - uz otro līmeni, kā mēs to skaidrības labad saucam. Otrajā līmenī mums būs daudz vairāk spēju, ieskaitot brīnumus, nekā pirmajā. Bet vispārsteidzošākais sasniegums, ko mēs varam iegūt otrajā līmenī, ir... daiļrunība un māka diskutēt. Un šķiet, ka neviens nebūs spējīgs konkurēt ar cilvēku, kas saniedzis otro līmeni, tāpēc, ka viņam ir

daiļrunības milzīgais spēks, un viņa intelekts ir viņa spēka pati smaile.

Vairums cilvēku ar parastām prāta spējām vai ļoti zemu intelektuālo koeficientu nespēj mēroties ar cilvēku, kura intelektuālais koeficients ir atvērts ļoti augstā pakāpē. Bet tās nav tikai fiziskās smadzenes, kuras ir vairāk attīstītas, tas ir mistisks debesu spēks, gudrība, kura mīt mūsos. Nu tā sāk atvēries. Indijā cilvēki šo līmeni sauc par "Buddhi", kas nozīmē intelektuālo līmeni. Sasniedzis "Buddhi", tu kļūsti par Budu. No šejienes arī ir cēlies vārda Buda - no "Buddhi". Tātad Buda ir tieši tas, un tās nav beigas. Es grasos jūs iepazīstināt ne vien ar Budu, bet ar ko vairāk. Vairums ļaužu apskaidrotu cilvēku sauc par Budu. Ja vien viņš nezinātu, kas seko aiz otrā līmeņa, viņš, iespējams, ar sevi ļoti lepotos. Jā, jūtosies kā dzīvs Buda un tā sekotājs, viņš būtu ļoti lepns, dzirdot sevi saucam par Budu. Īstenībā, ja viņš ir sasniedzis tikai otro līmeni, kurā viņš var redzēt izvēlētā cilvēka pagātni, tagadni un nākotni un kurā viņam piemīt daiļrunība, tad tās noteikti vēl nav Dieva valstības beigas.

Un nevienam nevajadzētu lepoties ar spēju redzēt pagātni, tagadni un nākotni, tāpēc ka tas ir akashic ieraksts, kā tas tiek apzīmēts Rietumu terminoloģijā. Ikviens no jums, kas nodarbojas ar jogu vai ar kāda cita veida meditāciju, sapratīs, ka akashic ieraksts ir kas līdzīgs bibliotēkai, kāda jums ANO ir tepat blakus telpā. Pilna ar grāmatām dažādās valodās. Arābu, krievu,

ķīniešu, angļu, franču, vācu valodā, visdažādākās valodas tepat jūsu bibliotēkā. Ja jūs spējat lasīt visās šajās valodās, jūs uzzināt, kas notiek šajās valstīs. Saprotat? Tāpat cilvēks, kas sasniedzis otro līmeni, sapratis un varēs tulkot otra cilvēka būtību tikpat skaidri kā savējo.

Apziņas otrajā līmenī ir sasniedzams daudz kas vairāk. Bet, ja kāds ir sasniedzis otro līmeni, jau tas vien ir fantastiski, viņš jau ir dzīvs Buda, tāpēc ka ir atklāts "Buddhi" - intelekts. Un mēs zinām daudzas lietas, kuras mēs pat nespējam nosaukt vārdā. Un katrs tā saucamais brīnums var ar mums notikt, gribam mēs to vai nē, jo mūsu intelekts ir atvēries un zina kā kontaktēties ar augstākās dziedināšanas avotiem, ar sakārtotību, kas mūsu dzīvi padarītu mierīgāku un labāku. Un mūsu intelekts jeb "Buddhi" ir atvērts tā, lai tam būtu pieejama visa nepieciešamā pagātnes un tagadnes informācija, lai sakārtotu, kaut kādā veidā pārkārtotu vai notušētu visu slikta, ko esam izdarījuši pagātnē. Vai jūs saprotat? Tātad, lai izlabotu kļūdas un mūsu dzīve kļūtu labāka.

Piemēram, ja mēs nezinājām, ka ar kādu netīšu darbību esam apvainojuši savus kaimiņus, tad tagad mēs to zinām. Saprotat? Ļoti viegli! Ja mēs to nezinājām, un kaimiņi ir klusībā noskaņoti pret mums, un kādreiz mēģina darīt kaut ko mums aiz muguras, lai kaitētu mums pārpratuma dēļ vai tādēļ, kā esam tiem nodarījuši pāri. Taču tagad mēs to zinām, un zinām, kāpēc tas ir

noticis. Tātad tas ir vienkārši. Mēs varam aiziet pie kaimiņiem vai piezvanīt viņiem, vai arī sarīkot viesības, ielūgt kaimiņus un noskaidrot pārpratumu. Nonākuši intelektuālajā līmenī, mēs vienkāršas lietas saprotam automātiski, sakārtojam tās, vai arī kontaktējamies ar spēka avotiem, kas mums palīdzētu to izdarīt, uzlabot mūsu dzīves ceļu, mūsu dzīves virzību. Tādējādi mēs samazinām negadījumu, daudzu nevēlamu situāciju un nepatīkamu apstākļu daudzumu mūsu dzīvē. Saprotat? Jā! Jā! Tāpēc tad, kad mēs nonākam atrajā līmenī, tas vien jau ir fantastiski!

Tādēļ tas, ko es jums skaidroju, ir zinātniski pamatoti un ļoti loģiski; nevajag domāt, ka cilvēks, kas nodarbojas ar jogu vai meditāciju, ir kāda mistiska būtne vai E.T. (extra terrestrial) - "īpaša zemes būtne". Viņi ir tādas pašas zemes būtnes kā mēs, kas ir attīstījušās tāpēc, ka zina - kā. Mēdz sacīt, ka Amerikā viss ir atkarīgs no "know how" - "zināt - kā", tādējādi mēs visu varam iemācīties. Vai ne? Mēs varam iemācīties visu. Šī ir sava veida viņpasaules zinātne, kuru arī mēs varam apgūt. Tas izklausās dīvaini, bet - jo kāda lieta atrodas augstākā līmenī, jo tā ir vienkāršāka. Tas ir daudz vienkāršāk nekā iet uz skolu vai koledžu ar visiem tiem sarežģītajiem matemātikas jautājumiem un problēmām.

Otrais līmenis... arī tajā ir dažādi līmeņi. Es gribēju teikt, ka arī otrā līmeņa robežās ir dažādi līmeņi. Bet par to īsumā, jo es nevaru izplūst detaļās par visiem debesu noslēpumiem. Jā! Gan jau jūs tos tādā vai citādā veidā

uzzināsiet, ceļojot kopā ar skolotāju, kurš tur jau ir pabijis. Tātad tas nav noslēpums. Taču tas prasa pārāk daudz laika, ja mums jāapstājas un jāpārbauda katrs no šiem līmeņiem, kur katram ir vairāki apakšlīmeņi. Tāpēc dažreiz skolotājs jūs var paņemt līdzī no viena līmeņa uz otru ļoti starauji. Ha, ha, ha! Jo, ja tu netiecies pēc meistarības, tev nav tik daudz jāmacās. Tas jums tikai sagādās galvassāpes. Tāpēc ātri cauri un atpakaļ mājās, pat tad tas prasa daudz laika. Dažreiz tas paņem pat visu dzīvi. Bet apskaidribu mēs iegūstam momentāni. Taču tas ir tikai iesākums, tāpat kā ar iestāšanos universitātē, saprotat? Jau pirmajā dienā, kad tu esi iestājies universitātē, tu nekavējoties kļūsti par universitātēs studentu. Bet tam nav nekā kopīga ar filozofijas doktora grādu. Bet augstskolu jūs beidzat pēc sešiem, četriem vai divpadsmit gadiem. Ja tā ir īsta universitāte, jūs nekavējoties kļūstat par studentu, un, ja jau jūs stājaties, tad jūs patiesi gribat par tādu kļūt. Tātad ir nepieciešama abu pušu sadarbība.

Tāpat ir, ja mēs vēlamies doties uz viņpasauli, sacīsim, joka pēc, tāpēc ka mums nav Nujorkā citas vietas, uz kurieni iet. Mēs visu zinām par Manhetenu, Longbiču un citiem "bīčiem". Pieņemsim, ka mēs vēlamies doties uz kādu īpašu zemes būtņu vietu, lai redzētu, kas tur notiek. Kāpēc gan ne? Ja jau mēs maksājam daudz naudas, lai dotos uz Maiami vai Floridu tāpēc vien, lai izpeldētos okeānā, tad kāpēc gan lai mēs kādreiz nedotos uz kādu citu pasauli paskatīties, kā izskatās mūsu kaimiņu planētas un kā cilvēkiem tur klājas. Es

nedomāju, ka tas ir kaut kas dīvains. Vai ne? Savā ziņā tas ir tikai tāds tālāks ceļojums, mentāls ceļojums, garīgs ceļojums fiziska ceļojuma vietā.

Ir divu veidu ceļojumi. Tas ir ļoti loģiski un viegli saprotams. Mēs tātad esam otrajā līmenī. Labi, otrais līmenis. Kas man vēl jums būtu stāstāms? Tātad šādi mēs turpinām dzīvot šajā pasaulē, taču tad mēs vienlaicīgi iegūstam zināšanas par citām pasaulēm. Vai jūs saprotat? Tāpēc, ka mēs ceļojam. Tāpat kā jūs esat Amerikas pilsoņi vai kādas citas valsts pilsoņi, taču jūs ceļojat no vienas valsts uz otru, lai gluži vienkārši uzzinātu, kā tur izskatās. Un es minu, ka daudzi no jums šeit, Apvienotajās Nācijās, neesat amerikāņi, vai ne? Jā. Tātad jums tas ir zināms. Mēs varam doties uz kaimiņplanētu vai nākamo dzīves līmeni, lai izprastu tos. Mēs nevaram doties turp kājām, mēs nevaram doties ar kosmisko raķeti, pat ar NLO ne, tāpēc ka attālums ir tik liels.

Dažas pasaules atrodas tālāk, nekā NLO spēj aizlidot. NLO! O, jā, nezināmie lidojošie objekti! Jā, lidojoši objekti! Bet mūsos ir spējas, kas ātruma ziņā pārspēj jebkuru NLO. Tās ir mūsu pašu dvēseles. Dažkārt mēs to saucam arī par garu. Ar to mēs varam lidot bez jebkādas degvielas, bez apdrošināšanas apliecībām vai sastrēgumiem. Un mums nav jāuztraucas, ka vienu dienu arābi mums vairs nepārdos naftu, jo tās pietiks tikai viņiem pašiem. Dvēsele nekad neiziet no ierindas, ja nu vienīgi mēs gribam to iznīcināt, pārkāpjot Visuma

likumus, pārkāpjot debesu un zemes harmoniju, no kā ir ļoti viegli izvairīties. Varu pastāstīt - kā, ja jūs tas interesē. Piemēram, es ļoti īsi, labi? Es neesmu sprediķotāja. Neuztraucieties! Es nevelku jūs baznīcu. Tikai piemēra pēc.

Visumā ir daži likumi, kuri mums ir jāzina tāpat, kā tad, kad mēs vadām automašīnu, mums jāzina ceļu satiksmes noteikumi. Pie sarkanās gaismas jūs apstājaties, pie zaļās mēs braucam. Kur pagriezt pa labi, kur pa kreisi utt... kāds ātrums uz autostrādēm. Tātad Visumā ir daži ļoti vienkārši likumi, es domāju fizisko Visumu. Vai jūs saprotat? Ārpus mūsu pasaules, ārpus šī fiziskā Visuma likumi vispār nepastāv. Mēs esam brīvi, brīvi pilsoņi, bet lai mēs tādi būtu, mums tur ir jānokļūst. Un kamēr vien mēs dzīvojam šajā pasaulē, savos fiziskajos ķermeņos, mums ir jāpieturas pie šiem likumiem, cik vien iespējams, citādi mēs nonāksim nepatīkšanās. Tad mūsu pārvietošanās līdzekļi netiks sabojāti, un mēs bez problēmām varēsim lidot ātrāk un augstāk.

Šie likumi ir ierakstīti Bībelē, kristiešu Bībelē un budistu bībelē vai hinduistu bībelēs. Tādi vienkārši likumi kā - nekaitēt kaimiņiem, nenogalināt, nezagt, "tev nebūs zagt", nekrāpt utt. Un nelietot apreibinošas vielas, pie kurām šodien pieskaitāmas arī narkotikas. Iespējams, ka Buda zināja, ka mēs divdesmitajā gadsimtā izgudrosim kokaīnu un tamlīdzīgas lietas, un tāpēc teica "nē" narkotikām. Pie narkotikām pieskaitāmas arī azarta

spēles un viss pārējais, kas ir... kā lai saka, pieķeršanās fiziskajām baudām, kas liek aizmirst par garīgo ceļojumu. Ja mēs gribam lidot ātri, augstu un drošībā, šie ir fiziskie likumi, kas ir līdzīgi fizikas likumiem. Lai raķete varētu lidot, zinātniekiem jāievēro zināmi likumi. Tas arī viss, vai ne? Tātad - cik gan mums ir jābūt uzmanīgiem, ja mēs gribam lidot augstāk, augstāk par raķetēm, ātrāk par NLO. Bet, ja jūs tas interesē, tad šeit ir nepieciešams paskaidrot vēl vairākas detaļas. Un tas notiks, iepazīstinot ar metodi. Tagad mēs negribam jūs nogurdināt ar visiem šiem priekšrakstiem, par ko jūs sakat, "Es to jau zinu. Es to jau zinu. Es esmu lasījis par to Bībelē. Desmit priekšraksti, vai ne? Desmit baušļi".

Īstenībā daudzi no mums gan ir lasījuši baušļus, taču nerūpējas par to ievērošanu vai arī pilnībā neizprot tos. Vai arī mēs tos saprotam tā, kā mēs gribam saprast, nevis kā tas patiesībā domāts. Tāpēc dažreiz mums nenāktu par ļaunu no jauna tos atgādināt, vai arī ieklausīties to dziļākajā jēgā. Piemēram Bībelē, Vecās Derības pirmajā lappusē Dievs saka: **"Es radīju visus dzīvniekus, lai tie būtu draudzīgi un palīdzētu jums, un jūs pār tiem valdītu."** Un tad viņš saka, ka radijīs visiem dzīvniekiem barību, katram savādāku. Bet viņš nav teicis mums tos ēst! Nē! Viņš saka: **"Es radīju pārtiku, augus uz laukiem un augļus kokos, kuri ir lieliski pēc garšas un patikami pēc skata. Tas lai ir jūsu ēdiens!"** Taču nebūt ne daudzi cilvēki pievērš tam uzmanību. Un jūs zināt, ka jo daudzi Bībeles sekotāji joprojām ēd gaļu, nesaprotot, ko Dievs ir domājis.

Ja mēs iedziļināmies zinātniskos pētījumos, mēs uzzinām, ka neesam piemēroti gaļas ēšanai. Mūsu uzbūve, mūsu zarnas, kuņģis zobi, tas viss ir radīts tikai veģētāriskai diētai. Nav brīnums, ka vairums cilvēku saslimst, ātri noveco, nogurst un paliek kūtri, lai gan ir dzimuši tik izcili un saprātīgi. Ar katru dienu tie paliek arvien dullāki, un jo vecāki tie kļūst, jo sliktāk jūtas. Tas tāpēc, ka mēs bojājam mūsu pārvietošanās līdzekļus, mūsu lidojošos objektus, mūsu NLO. Tātad - ja mēs gribam šos līdzekļus lietot mazliet ilgāk un stabilāk, tad mums par tiem ir pienācīgā veidā jā rūpējas. Piemēram, mums pieder mašīna. Jūs zināt, jūs visi braucat ar mašīnām. Tātad, ja jūs ielietu tajā nepiemērotu degvielu, kas ar to notiktu? Kas notiktu? Tā, iespējams, nobrauktu tikai dažus metrus un tad apstātos. Un jūs nevainojat mašīnu. Tā ir tikai mūsu kļūda, ka esam ielējuši nepareizo degvielu. Un, ja benzīnā ir nedaudz ūdens, tā kādu brīdi brauks, tomēr tai radīsies bojājumi. Pareizi? Vai arī tad, ja eļļa ir kļuvusi pārāk netīra un mēs neesam to iztīrījuši; mašīna brauks kādu brīdi, bet atkal radīsies bojājumi. Un kādreiz tā var eksplodēt, tāpēc ka neesam mūsu mašīnu pienācīgā veidā uzmanījuši. Vai ne?

Tāpat mūsu ķermenis ir kā pārvietošanās līdzeklis, kuru mēs varam izmantot lidojumam no šejienes uz mūžību, uz ļoti augstu zinātniskās gudrības līmeni. Taču dažreiz mēs to bojājam, mēs to nelietojam īstajiem mērķiem. Mūsu mašīnas, piemēram, ir domātas, lai brauktu daudzus kilometrus uz darbu, pie draugiem un uz citām

jaukām vietām. Bet tad mēs par tām nerūpējamies, ielejam nepareizo degvielu, neuzmanām eļļu, ūdeni vai ko citu. Un tad tā nebrauc pārāk ātri. Tā nebrauc pārāk ilgi. Un tad mums atliek tikai braukāt pa sava pagalma mauriņu. Arī tas būtu skaidrs. Jūs saprotat? Mūsu mašīnas pirkšana ir bijusi bezjēdzīga. Mēs tikai esam izšķieduši naudu, laiku un enerģiju. Tas arī viss. Nevienam nav vainojams. Policija par to sodu neuzliks. Jūs tikai esat izšķieduši naudu par mašīnu, tā vietā, lai brauktu tālu un redzētu daudz dažādu lietu un priecātos par dažādām ainavām.

Tāpat ir ar mūsu fiziskajiem ķermeņiem: mēs varam dzīvot, bet tad mums tas ir jāuzmana, jo šajā ķermenī mums ir citi instrumenti, lai mēs varētu izlidot ārpus tā. Tāpat kā kosmonauts, kurš sēž savā raķetē. Raķete ir viņa instruments. Viņam ir labi jāuzmanās, lai nepārkāptu fizikas likumus un lai viņa raķete varētu lidot droši un ātri. Bet svarīgs raķetē ir kosmonauts. Raķete viņu nes uz galamērķi. Un jūs saprotat, ka galvenais objekts nav vis raķete, bet gan kosmonauts un galamērķis. Un tā ir laika šķiešana, ja viņš raķeti izmanto tikai tam, lai triektos apkārt Longailandai. Saprotat? Nācijās naudas šķiešana.

Mūsu ķermeņi ir ļoti vērtīgi, jo tajos iemājo skolotājs. Tāpēc Bībelē ir rakstīts: "**Tu neesi, kas tu esi, tu esi Dieva templis un Visvarenais Dievs mājō tevi**", tas pats ir arī ar Svēto garu. Un vai jūs varat iedomāties, cik šausmīgi tas ir - izmitināt sevī Svēto garu vai Visvareno

Dievu. Bet daudzi cilvēki izlasa to ļoti ātri, taču nesaprot, neapjēdz šī teikuma dzienumu un arī nemēģina to darīt. Tāpēc maniem skolniekiem patīk sekot manai mācībai, jo viņi var uzzināt, kas atrodas viņos un kas viņpasaulē, ārpus mūsu ikdienas ciņām, naudas pelnīšanas, visām šīm fiziskajām problēmām. Mūsos taču ir daudz vairāk burvības, vairāk brīvības, vairāk zināšanu. Un tas viss ir mūsu, jo ir mūsos, ja vien mēs zinātu, kā pie tā piekļūt. Un tas ir tikai tāpēc, ka mēs nezinām, kur ir atslēga, jo esam aizslēguši šo māju jau ļoti sen, un vairs neatceramies, ka mums bijušas visas šīs bagātības. Tas arī viss. Tātad tā sauktais skolotājs var mums palīdzēt atslēgt durvis un parādīt to, kas mums jau ir piederējis no sākuma. Bet mums ir jāvelta tam zināms laiks, jādodas tur iekšā un jāpārbauda katrs no mums piederošajiem sīkumiem.

Tā, kaut kā nu mēs esam tikuši galā ar otrā līmeņa pasauli. Vai jūs interesē doties tālāk? ("Jā! Jā! - atbild klausītāji.) Jūs gribat uzzināt visu nestrādājot? (Skolotāja smejas.) Nu, labi. Kāds vismaz jums var izstāstīt, kā izskatās kādā citā zemē, kur viņš ir pabijis, pat ja jūs tur neesat bijuši. Taisnība? Varbūt jūs tas ieinteresēs, un jūs gribēsiet turp doties. Nu, labi. Tagad par to, kas ir aiz otrā līmeņa pasaules. Es gan neesmu pabeigusi par otro, bet, kā jūs saprotat, mēs te nevaram sēdēt visu dienu. Tātad pēc otrās jums vajadzētu būt daudz vairāk spēka. Ja jūs esat apņēmīgs un pie tā strādājat, jūs dosieties uz trešo.

Tā saucamā trešā līmeņa pasaule. Tas ir solis uz augšu. Tam, kurš dodas uz trešā līmeņa pasauli, jābūt vismaz pilnīgi brīvam no šīs pasaules parādiem. Jūs saprotat? Mēs nevaram doties augšup, ja mēs esam ko parādā šīs fiziskās pasaules karaļiem. Tas ir tāpat kā tad, ja jūs esat kādas valsts kriminālnoziedznieks, ja jums nav tīra pagātne, jūs nevarat šķērsot kādas citas valsts robežu. Šīs pasaules parādi sastāv no ļoti daudzām lietām, ko mēs esam izdarījuši mūsu fiziskās dzīves pagātnē, tagatnē un varbūt arī nākotnē. Pirms mēs dodamies uz viņpasauli, mums no tā visa ir jāatbrīvojas, tāpat kā mēs to darām mūitā. Bet, esot otrā līmeņa pasaulē, mēs sākam strādāt ar jebkuru pāri palikušo pagātnes un tagadnes karmu. Jo bez pagātnes karmas mēs nevaram eksistēt šodienas dzīvē.

Skolotāji iedalās divās kategorijās. Pirmajiem nav karmas, bet viņi, nākot lejā, aizņemas to; pārējie ir tādi kā mēs, parastas būtnes, bet ar attīrītu karmu. Tādējādi ikviens varētu būt potenciāls skolotājs, es domāju, skolotājs nākotnē. Un dažreiz skolotājs nonāk no augstāka līmeņa pasaules ar aizlienētu karmu. Kā jums tas skan "aizņemties karmu"? (Skolotāja smejas). Tas ir iespējams. Tas ir iespējams. Piemēram jūs, kuri esat šeit sanākuši, jūs taču te esat jau bijuši, vai ne? Un jūs esat devuši un ņēmuši no daudziem dažādiem cilvēkiem daudzu tūkstošu gadu garumā. Un tad jūs dodaties atpakaļ uz debesīm vai tālu promisesošu mājokli, kas var atrasties dažādos līmeņos, vismaz līdz piektajam

līmenim. Piektais līmenis ir skolotāja mājvieta. Bet aiz tā vēl ir daudz citu līmeņu!

Un, lūk, tad, kad mēs gribam atgriezties aiz līdzjūtības vai arī, piemēram, ar kādu noteiktu Dieva Tā Tēva uzdevumu, mēs dodamies lejā. Un tādēļ, ka ar cilvēkiem pagātnē mūs saista radniecība, mēs varam no tiem kaut ko aizņemties teiksim, karmu. Tomēr tikai parādus, neko jauku, kas piemīt cilvēkiem. Mēs varam aizņemties kādus parādus un tad tos maksāt, saprotiet, lēnām, ar mūsu garīgo spēku, līdz mēs esam beiguši darbu šajā pasaulē. Tātad šis ir cita veida skolotājs, tā? Bet ir arī tādi, kas nāk no šīs pasaules. Pēc mācekleļa gadiem viņi uzreiz kļūst par skolotājiem, tāpat kā augstskolu beidzēji. Jā! Tāpat kā universitātē mums ir profesori un ir studenti, kas, augstskolu beidzot, kļūst par profesoriem. Saprotat? Ir profesori ar ļoti lielu stāžu, un ir arī tādi, kuri tikko beiguši. Tāpat ir arī ar skolotājiem.

Tātad ja mēs gribam nokļūt trešā līmeņa pasaulē - mums jābūt pilnīgi tīriem no jebkādam karmas paliekām. Karma ir "Ko sēsi, to pļausi" likums. Vai ne? Tāpat kā, iestādot apelsīnu sēklas, mēs novācam apelsīnus, un, iestādot ābolu sēklas, ābolus; tās tad arī ir tās saucamās karmas. Sanskritā ir teikts par cēloni un sekām. Bībelē nav nekas stāstīts par karmu, toties tur ir rakstīts: "**Ko sēsi, to pļausi.**" Un tas ir viens un tas pats.

Bībele ir skolotāja mācības saīsināts izklāsts, un tāpat ir arī ar viņa dzīvi. Tāpēc Bībele mums daudz ko

neizskaidro. Un daudzas no Bībeles versijām ir tikušas cenzētas, lai tās padarītu noderīgas atsevišķu virzienu tā saucamajiem vadoņiem, kuri ne vienmēr ir bijuši garīgi ļaudis. Jūs taču zināt, ka cilvēki jebkurā sfērā cenšas pirkt un pārdot. Brokeri... katrā dzīves sfērā ir pilns ar brokeriem. Bet Bībele, es domāju patieso Bībeli, ir nedaudz savādāka, nedaudz garāka, daudz precīzāka un vieglāk saprotama. Un, tā kā mēs nevaram daudz no tā visa pierādīt, mēs par to daudz nerunājam, lai ļaudis mūs nesauktu par zaimotājiem. Tātad mēs varam runāt tikai par to, ko varam pierādīt.

Tad jūs man varētu vaicāt: "Jūs runājat par šīm otrā, trešā un ceturtā līmeņa pasaulēm. Bet kā jūs to varat pierādīt?" Bet es varu to pierādīt. Ja jūs nāksiet man līdzī, nāksiet vienu ceļu, jūs redzēsiet to pašu, ko es. Saprotat? Bet, ja jūs nenāksiet, tad es to pierādīt nevarēšu. Tas ir vairāk nekā skaidrs. Tāpēc es uzdrošinos par to visu runāt, jo man ir pierādījumi. Kā pierādījums tam ir simti un tūkstoši sekotāju visā pasaulē. Tātad mēs varam runāt par to, ko zinām. Nu, piemēram, ja mēs dotos uz... bet jums ir jānāk man līdzī, jums ir jānāk līdzī. Citādi jūs nevarēsiet teikt: "Ai, vediet mani, stāstiet, visu parādiet!" Es nevaru.

Piemēram, ja es neatrodos šajā telpā, Apvienotajās Nācijās, es nevaru iegūt priekšstatu par šo istabu, lai ko jūs man arī par to nestāstītu. Taisnība? Tātad mums ir jādodas tur ar kādu, kurš ir pieredzējis gids. Un šajā telpā ir daudzi mani skolnieki, dažādu tautību cilvēki, kuri

ir ieguvuši daļēju vai pilnīgu pieredzi, par kuru es jums nupat stāstīju. Jā, jā! Un tā, pēc trešā līmeņa pasaules, tas vēl ne tuvu nav viss. Tas, ko es jums izstāstīju, ir tikai viena daļa no visa tā. Tas ir kas līdzīgs ceļojuma aprakstam, kurš stāsta par lietām sadrumstaloti un ne īpaši detalizēti. Kad mēs lasām grāmatu par kādu valsti, tā vēl nav pati valsts. Vai ne? Un, kaut arī mums ir tik daudz grāmatu par ceļojumiem, par dažādām pasaules valstīm, mums joprojām patīk doties turp pašiem. Vai ne?

Mēs zinām par Spāniju, Tenerifu un Grieķiju, bet tās tomēr ir tikai grāmatas vai filmas. Mums pašiem ir jādodas uz turieni un pašiem jāpiedzīvo prieks, ka tur esam, jāizbauda viņu piedāvātais ēdiens, brīnišķīgais jūras ūdens un lieliskie laika apstākļi, draudzīgie cilvēki un visa tā atmosfēra, ko mēs nevaram piedzīvot, lasot grāmatas.

Bet iedomāsimies, ka esam tikuši galā ar trešā līmeņa pasauli. Ko tālāk? Protams, ka jūs dodaties uz augstāku, uz ceturto līmeņa pasauli, un tā jau ir vairāk nekā neparasta. Un mēs nevaram vienkāršiem vārdiem to visu aprakstīt neprofesionālam cilvēkam, baidot viņu ar šīs pasaules valdnieka apvainošanu. Jo šī pasaule ir tik brīnišķīga, neskatoties uz to, ka dažas lietas ir ļoti tumšas, vēl tumšākas par Ņujorku nakti, kad ir atslēgta elektrība. Vai jums ir gadījies redzēt veselu milzīgu pilsētu tumsā? Jā! Lūk - tā ir vēl lielāka tumsa! Pirms mēs sasniedzam gaismu, ir vēl lielāka tumsa. Sava

veida aizliegtā pilsēta. Mēs tur tiekam apturēti, pirms mēs sasniedzam Dieva zinības. Bet ar skolotāju, ar pieredzējušu skolotāju, jūs varat iziet tai cauri. Jo citādi mēs nevaram atrast tādā pasaulē ceļu.

Kad mēs sasniedzam dažāda līmeņa... eksistences pakāpes. Mēs esam pieredzējuši ne tikai garīgas, bet arī fiziskas un intelektuālas izmaiņas, kā arī visu pārējo mūsu dzīvē. Mēs citādi skatāmies uz dzīvi, citādi staigājam, citādi strādājam. Pat mūsu darbs, mūsu ikdienas rūpes iegūst citu jēgu, un mēs saprotam, kā un kāpēc mēs to darām, vai arī kāpēc mums šis darbs ir jāmaina. Mēs vairs nejūtamies nemierīgi un satraukti, jo saprotam savas dzīves jēgu. Jā! Un mēs ļoti harmoniski un pacietīgi gaidām, kad beigsies mūsu misija uz zemes, jo mēs zinām, kurp mēs dosimies. Mēs zinām to, kamēr dzīvojam. To izsaka frāze "dzīvojot mirt". Jā, jā! Un es pieņemu, ka daži no jums būs to dzirdējuši jau iepriekš, bet es nezinu nevienu skolotāju, kas teiktu ko citu, (Skolotāja smejas) kā to, ka mums ir jāpiedzīvo iekšējās pieredzes patiesais prieks. Kā jel kāds varētu sniegt... teiksim, savādāku Mercedes Benz aprakstu. Taisnība? Tam ir jābūt tādām pašām. Tātad katrs, kuram pieder Mercedes Benz, un kurš to pazīst, sniegs vienu un to pašu aprakstu, saprotat, bet tas nav Benz.

Kaut arī es runāju ar jums ļoti vienkāršā valodā, tomēr šīs lietas, kuras mums pašiem ir jāpiedzīvo ar darbu un atklātību un kāda vadībā, nav nekas vienkāršs. Tā ir drošāk. Pastāv viena iespēja no miljona, ka mēs to

varam izdarīt vieni paši, riskējot, pakļaujot sevi briesmām un ar ne pārāk drošu galarezultātu. Daži cilvēki pagātnē... piemēram, Svedenborgs. Viņš to kaut kā izdarīja pats. Vai arī Gurdžijevs. Tiek uzskatīts, ka viņš to izdarījis, visu ceļu noejot viens. Bet, kad es lasu kādu no šiem cilvēkiem, viņi nav iztikuši bez briesmām un nemitīgām nepatīkšanām. Un nemaz nav obligāti, ra viņi visi būtu sasnieguši augstāko līmeni.

Tātad pēc tam jūs dodaties uz augstāku līmeni. Pēc ceturtā jūs ejat uz augstāku. Piektais līmenis ir skolotāju mājvieta, visi skolotāji nāk no piektā līmeņa pasaules. Pat tad, ja viņu līmenis ir augstāks par piekto, viņi tik un tā paliek tur. Tā ir skolotāja rezidence. Un aiz tās pastāv dažādas Dieva sfēras, kuras ir ļoti grūti saprast. Es baidos jūs apmulsināt, tāpēc tas lai labāk paliek uz citu reizi vai arī pēc iepazīstināšanas ar mācību, kad jūs būsiat sagatavoti tam nedaudz vairāk; un es jums izstāstīšu dažas šausmīgas lietas par jūsu iztēli, kā tā dažkārt izspēlē jaunu joku ar vairākiem priekšstatiem par Dievu.

Tagad es jūs aicinu uzdot jautājumus, protams, ja tādi ir. Jūs drīkstat mani arī izsviest no šejienes laukā, ja tas viss ir jums ir pārāk garlaicīgi. (Skolotāja smejas.) Būšu priecīga arī iet. Ir kādi jautājumi? Lūdzu. Jā, jā! Lūdzu, uzgaidiet! Viss ir kārtībā. Nē, nē! Uzgaidiet, kamēr ieslēdz mikrofonu, lai cilvēki var dzirdēt, ko jūs sakāt!

Jautātājs. Jūs pieminējāt, ka skolotājas var aizņemties cilvēku karmu. Vai šajā gadījumā karma tiek izdzēsta no šo cilvēku atmiņas? Kādas tam ir sekas?

Skolotāja. Jā, jā, jā! O! Skolotājs spēj izdzēst ikvienu karmu. Ja tas ir tas, ko skolotājas ir izvēlēties darīt. Faktiski laikā, kad notiek iepazīstināšana ar metodi, visu skolnieku pagātnes karmai jātiek izdzēstai. Es jums atstāju tikai tagadnes karmu, lai jūs varētu turpināt šo dzīvi. Pretējā gadījumā jūs tūlīt nomirtu. Bez karmas šajā pasaulē nevar dzīvot. Tāpēc skolotājam ir jāizdzēš tikai uzkrātā karma, lai cilvēks būtu tīrs, un jāatstāj nedaudz karmas, lai viņš varētu turpināt dzīvot un paveikt to, kas viņam dzīvē paveicams. Un pēc tam - beigas. Tāpēc viņš var iet, kā gan citādi? Pat ja viņš šajā dzīvē ir tīrs, jājautā, cik tīrs? Un kā ir ar iepriekšējo dzīvi, jūs saprotat? Jā. Labi.

J. Paldies!

S. Jā, lūdzu! Ļoti saprātīgs jautājums. Es domāju, ka jūs esat bijis ļoti uzmanīgs. Iautājumi? Lūdzu!

J. Kads ir jūsu prakses mērķis?

S. Kāds ir mērķis? Es neesmu jums to izstāstījusi? Doties uz viņpasauli, atpakaļ uz Dieva Valstību, iegūt gudrību, un arī labākai būt šajā dzīvē.

J. Un vai karma pastāv visās sfērās?

S. Hm, ne visās sfērās, tikai līdz otrajam līmenim, jo mūsu prāts, mūsu smadzenes, kompjuters, ir veidoti šim otrajam līmenim. Mēs dodamies visu to ceļu lejā, no augstāka līmeņa nolaižamies uz šo fizisko līmeni,

domājams, lai paveiktu kādu darbu. Taisnība? Pat skolotājs nāk no piektā līmeņa uz šo fizisko pasauli. Tad viņam jādodas cauri otrajam līmenim un jāievieto sevi šis kompjuters, lai varētu strādāt šajā pasaulē. Tāpat kā ūdenslīdējam, kurš nirst jūrā. Viņam ir jāveic priekšdarbi - jāsaģatavo skābekļa balons un maskas u.t.t. Pats par sevi viņš neizskatās tik briesmīgs, taču, uzvelkot kombinezonu, masku un balonus, viņš neizskatās tik briesmīgs, taču, uzvelkot kombinezonu, masku un balonus, viņš izskatās pēc vārdes, jūs zināt. Tā mēs dažkārt izskatāmies ar mūsu... šo kompjuтеру un fiziskajiem kavēkļiem. Citādi mēs izskatāmies absolūti brīnišķīgi. Pat tad, ja jūs domājat, ka šobrīd izskatāties brīnišķīgi, jūs esat neglīti salīdzinājumā ar to, kādi jūs esat istenībā. Saprotat? To instrumentu dēļ, kuri mums ir jālieto, lai dziļi nirtu šajā darba pasaulē. Tātad kad mēs, izgājuši cauri otrajam līmenim, dodamies augstāk, mums ir jāatstāj mūsu kompjuтери, jo augstākajos līmeņos tie mums vairs nav vajadzīgi. Tāpat kā ūdenslīdējs, sasniedzot krastu, noņem savu masku un pārējo niršanas ekipējumu, un izskatās tāds, kāds viņš ir. Vai ne? Labi! Turpiniet, ja vēlaties. Jā, lūdzu! Diemžēl mums ir tikai viens mikrofons.

J. Paldies, paldies, Skolotāj! Jūs teicāt, ka otrā līmeņa pasaules beigās, pirms jūs dodaties tālāk, jūs vai nu atstājat visu jūsu karmu tur, vai arī jums tā jāiztira. Vai tas nozīmē arī to, ka visa pagātnes karma nāk jums līdz arī šajā dzīvē?

S. Jā! Jo neviens kompjūters nespēj reģistrēt visu. Karma mums ir tikai tāpēc, ka mums ir šis kompjūters, prāts, smadzenes, kuras ir domātas, lai pierakstītu katru šīs fiziskās pasaules pieredzi. Tāpēc mums tā ir dota. Mēs reģistrējam tur visu - gan labo, gan slikto. Tas tad arī ir tas, ko mēs saucam par karmu. Kas ir karma? Vienkārši pieredze, laba vai slikta, mūsu reakcijas, mūsu vairākās dzīvēs iegūtā pieredze. Un mēs zinām, ka mums vajadzētu būt labiem un mēs esam izdarījuši ko slikto, jo mums ir tā saucamā sirdsapziņa. Tāpēc mēs to saucam par karmu. Gravitātes likuma dēļ sliktās lietas gulstas uz mums kā tādi atkritumi vai bagāža. Tas spiež mūs pie zemes un apgrūtina mūsu kalnā kāpšanu. Saprotat? Jo šīs pasaules daudzās morālās normas, daudzie likumi, dažādu tautu daudzie paradumi sasaista mūs ar tā sauktajiem laba un ļauna, vainas un nevainības jēdzieniem. Tāpēc tad, kad mēs kontaktējamies ar šīs pasaules cilvēkiem, mēs iegūstam pieredzi par labu un ļaunu, vainu un nevainību saskaņā ar attiecīgās tautas likumiem un parašām. Saprotat? Un kļūst par pieradumu domāt - ja mēs darām šādi, mēs esam vainīgi... ja mēs darām šādi, mēs esam slikti cilvēki. Un tas viss ir ierakstīts šeit. Tas liek mums pārvietoties un padara mūs sasaistītus ar šo fizisko pasauli vai arī nedaudz augstāka līmeņa pasauli. Bet ne pietiekami augsta līmeņa. Mēs neesam... mēs neesam pietiekoši brīvi. Mēs neesam pietiekoši viegli, lai peldētu pa virsu. Vai jūs saprotat? Dēļ visiem šiem jēdzieniem... aizspriedumiem.

J. Vai tā ir iepriekšēja nolemtība, ka mēs sasniedzam noteiktu līmeni katru reizi, kad mēs piedzimstam?

S. Nē, mums ir brīva griba pārvietoties ātrāk vai lēnāk. Jā! Jūs, piemēram, ielejat savā mašīnā simts litru degvielas. Es gan nezinu, cik daudz jūs lejat. Es neko nezinu par mašīnām. Bet jūs varat ar to braukt ātrāk un sasniegt galamērķi, vai arī braukt lēnāk. Labi. Tas ir atkarīgs tikai no jums. Jā!

J. Es tikai gribēju jums pavaicāt... kādā līmenī atrodas eņģeļi?

S. Kādā līmenī tie atrodas? O! Tas atkarīgs no tā, par kādiem eņģeļiem ir runa.

J. Par sargenģeļiem.

S. O! Sargenģeļi neatrodas augstāk par otro līmeni. Eņģeļi stāv zemāk par cilvēkiem, tiem ir zemāks prestižs. Viņi ir domāti tam, lai strādātu mūsu labā.

J. Un viņi nekad nenokļūst augstāk?

S. Nē! Ja nu vienīgi viņi pārtop par cilvēkiem. Viņi visi ļoti apskauž cilvēkus, jo tajos mājo Dievs. Mums ir visas iespējas nokļūt aci pret aci ar Dievu, kamēr eņģeļiem tādu nav. Tas ir sarežģīti. Parunāsim par to kādu citu reizi. Labi! Tas ir kas tāds, kas ir radīts mūsu lietošanai, šie dažādie eņģeļi. Jā! Piemēram, tā kā tos ir radījis Dievs, tad tie ir radīti, lai kalpotu mums. Saprotat? Un viņi nevar... un viņiem nav jāpaceļas augstāk par to. Saprotat? Bet viņi varētu, jā! Dažkārt mēdz būt lietas, kas ir radītas bez īsta nodoma tās uzlabot. Saprotat?

Piemēram, savā mājā jūs esat kaut ko radījuši savam komfortam. Un tomēr tas ir tik fantastiski. Jūs, piemēram, sēžat šeit un varat ieslēgt un atkal izslēgt gaismu visā mājā un dārzā, ieslēgt un izslēgt televizoru, jo paši to esat izgudrojuši, bet tas ir domāts tikai tam, lai kalpotu jums. Bet pat tad, ja šī sistēma atsevišķos aspektos ir labāka par jums, atrazdamās šeit un visu kontrolējot bez cilvēciskas piepūles. Bet tas nenozīmē, ka tā ir pārāka par jums. Saprotat? Tā ir radīta ar vienu vienīgu mērķi - kalpot jums. Pat tad, ja tā ir labāka par jums, tas tomēr tā nav. Labi! Lai iet! Kompjuters nekad nevarēs būt cilvēciska būtne. Labs ir!

J. Skolotāj Čing Hai, es gribētu zināt... jo mēs pašlaik atrodamies ķermeņos... vai varētu būt tā, ka mēs esam krituši no stāvokļa, kurā esam bijuši atbrīvoti no šī ķermeņa? Vai mēs vienmēr esam bijuši šajā stāvoklī, vai arī mēs esam bijuši labākā stāvoklī pirms tam? Kāda ir laba attieksme vai laba rīcība, lai ātri tiktu uz priekšu?

S. Tikt galā ar ķermeni un ātri tikt uz priekšu. Jā, mēs varam, ja zinām kā. Jā. Ir tik daudz dažādu paņēmienu, kā atstāt ķermeni un doties uz viņpasauli. Daži netiek tālu, citi tiek tālu, un daži aiziet līdz pat galam. Tā tas ir saskaņā ar salīdzinājumiem, ko kopš jaunības esmu izdarījusi dažādos pētījumos. Pat tad, ja es joprojām izskatos jauna, jauna, kā jūs zināt, es biju tad. Mūsu metode šeit ir vislabākā. Jā! Tā iet aizvien tālāk, tālāk, līdz pat beigām. Ir daudz citu metožu: ja izvēlaties tās izmēģināt, varat to izvēlēties. Tirgū tiek piedāvātas dažādas. Vienas ved uz astrālo pasauli, citas uz tālāku...

uz trešā vai ceturkā līmeņa pasauli, bet ne daudzas spēj vest uz piekto. Jā! Mūsu metode, tātad, mūsu prakse ir aizvest jūs uz piekto līmeni, pirms mēs palaizām jūs brīvībā. Saprotat? Pirms liekam jūs mierā. Un pēc tam mēs varam tuvoties dažādiem Dieva aspektiem, aiz šī piektā līmeņa, bet tas ne vienmēr ir patīkami. Jā! Mēs vienmēr iedomājamies, ka visaugstākais līmenis ir tas vislabākais, bet ne vienmēr tas tā arī ir. Piemēram, mēs ieejam brīnišķīgā pilī un tiekam ieaicināti skolotāja ēdamistabā. Mēs tur sēžam, un mums pasniedz visu - atdzēsētus padzērienus, brīnišķīgus ēdienus. Un tad mēs iedomājamies, ka vajadzētu ieiet drusku dziļāk mājā, to apskatīt. Un mēs riskētu uziet vietu, kur glabājas atkritumi, saprotat, un daudz kas cits. Un ne vienmēr tas ir svarīgi. Vai ne? Tāpat arī, ieejot elektrības sadalītājā, kas atrodas turpat blakus mājai, mēs dabūtu ar elektrību un turpat arī nomirtu. Tātad ne vienmēr ir nepieciešams vai ieteicams iet dziļāk, bet mēs to varam darīt piedzīvojuma labad. Jā, labi!

J. Skolotāj Čing Hai, man ir divi jautājumi. Pirmais - no kuras pasaules nāk iepriekšējās dzīves atmiņas? Un otrs - kā iepriekšējās dzīves ir saistītas ar karmu?

S. Vai ar jūsu tagadējo? Ar jūsu karmu?

J. Ar tagadējo karmu un ar tagadējo sapratni. Vai tā ir sava veida pārpalikusī bagāža?

S. Jā, jā! Tās ir ļoti saistītas. Vai pirmais jautājums bija, no kurienes nāk pagātnes karma?

J. Jā. Iepriekšējās dzīves atmiņas.

S. Jūs varat lasīt iepriekšējās dzīves ierakstus, tas ir pilnīgi droši. Iepriekšējās dzīves ieraksti, kā jau es jums teicu, nāk no akashic ieraksta. Jā! Šī ir sava veida otrā līmeņa bibliotēka, kura ir pieejama ikvienam, kurš spēj tai piekļūt. Ne katrs var aiziet uz Apvienoto Nāciju bibliotēku, un tur iekļūt. Bet es, piemēram, šodien varu, jo esmu uzaicināta lasīt lekciju Apvienotajās Nācijās. Taisnība? Ne katrs var šeit ienākt, bet jūs varat, jo esat šeit tādi kā patstāvīgie iedzīvotāji. Tāpat, sasniedzot otro līmeni, mēs varam lasīt savu iepriekšējo dzīvi. Jā! Tāpat, kad mēs nokļūstam pirmajā līmenī, kādā no tiem, mums var pavidēt kāda iepriekšējo dzīvju pieredze saistībā ar šodienas karmu? Mēs varam teikt, ka šī ir pieredze, kuru mēs esam iemācījušies, lai tiktu galā ar tagadni. Šīs dzīves praksē jūs ieviešat to, ko esat asimilējuši iepriekšējā dzīvē. Tāpat pārāk daudz nepatīkamas pagātnes pieredzes var jūs nobiedēt, kad jūs redzat kādu simbolu, kas asociējas ar iepriekšējo dzīvi. Piemēram, iepriekšējā dzīvē... jūs esat nejauši nokritis pa kāpnēm, stipri sasities, ir tumšs, un neviens jums nepalīdz. Un tagad, kad jūs ejat pa kāpnēm, jums ir neliela baiļu sajūta, īpaši tad, ja ir tumšs, un jūs izcīnāt tādu kā ciņu - iet vai nē. Vai arī - ja iepriekšējā dzīvē jūs esat jau studējuši un pamatīgi pētījuši kādu zinātnes nozari. Šajā dzīvē jūs joprojām būsiet ļoti ieinteresēti... ieinteresēti... Ķīniešiem tā ir mēles mežģīšana (smejas). Atvainojiet! Vai mana angļu valoda joprojām ir pietiekami skaidra? Jā? (Publika: "Jā!") Labi. Paldies! Jūs joprojām esat ļoti... jums ir tādas kā tieksmes uz kādiem

zinātniskiem pētījumiem, pat ja jūs tagad neesat zinātnieks. Uz jebko tamlīdzīgu. Tāpēc Mocarts arī bija tik... ģeniāls jau Četru gadu vecumā. Viņš devās pa taisno pie klavierēm, kļuva slavens, un tāds ir joprojām. Tā? Viņš bija ģeniāls, jo līdz meistarībai bija praktizējies vairākās iepriekšējās dzīvēs, taču tad nomiris. Saprotat? Viņš nomira, pirms bija sasniedzis savas karjeras virsotnes, neapmierināts, ka ir jāatstāj... jāpamet karjera, jo viņš mīlēja mūziku. Tā viņš nāca atkal pasaulē, un no pagātnes mūzikas talanta iegūtā pieredze atnāca atpakaļ pie viņa, jo viņam mirstot bija stipra vēlēšanās turpināt. Saprotat? Un daudzi no šādiem cilvēkiem, pirms viņi no jauna piedzimst šajā pasaulē, ļoti daudz iemācās no astrālās vai otrā līmeņa pasaules. Tāpēc tie ir tik fantastiski apdāvināti zinātnē vai mūzikā, vai literatūrā, vai kādā citā jomā, ko pārējie cilvēki nepārzina. Redziet, kas tā ir par nepaarstu izdomu, kuru citi cilvēki nesarpot un pat nesapņo par tādu. Tā? Tie, kas ir pieredzējuši to, ir to mācījušies. Tāpēc pastāv iespējas mācīties divos veidos - šajā pasaulē vai arī viņpasaulē... Tie, kas ir apdāvināti un izcili, kā ģēniji, tie ir eksperti, kas nāk no viņpasauls, kā, piemēram, astrālās pasaules vai otrā līmeņa pasaules, dažkārt arī no trešā līmeņa pasaules, ja tie izvēlas nākt atpakaļ. Viņi ir izcili. Viņi ir ģēniāli. Tā, ja?

J. Kas tieši ir iekļauts jūsu iepazīstināšanā ar mācību, un, ja kāds ir iepazīstināts, no kā sastāv ikdienas praktizēšanās?

S. Labi. Jā. Pirmkārt, iepazīstināšana ar mācību notiek par brīvu un neuzliek nekādas saistības, izņemot to, ka jums ir jāpiespiež sevi, ja jūs gribat turpināt un doties tālāk. Hmmm? Tātad apstākļi neprasa pieredzi. Labi? Netiek prasītas iepriekšējas zināšanas par jogu vai citām meditācijām. Bet tad jums ir jāsamierinās ar mūžīgu veģetārisko diētu. Bez olām. Tikai piens. Sieru arī var. Visu, kas nav saistīts ar nogalināšanu. Olas tāpēc, ka arī tas pa pusei iekļauj nonāvēšanu, pat ja tās ir, kā lai saka... neauglīgas. Tām piemīt zināmas īpašības ar tendenci pievilkt negatīvu enerģiju. Jūs zināt, ka tāpēc daudzi baltās un melnās maģijas ļaudis, kā arī tā sauktie voodoo cilvēki lieto olas, lai izvilktu būtību no apsēsta cilvēka. Jā, jūs to zināt, vai ne tā? Jūs zināt? O, tas ir fantastiski! Tad es varu jums sniegt vismaz tūlītēju pierādījumu, ja ne tūlītēju apskaidribu. (Smieklī.) Un pēc iepazīstināšanas... tās laikā jūs pieredzēsiet Dieva gaismu un skaņu. Labi? Gara mūziku, kas nesīs jūs uz augstāku apziņas līmeni. Jūs sapratīsiet samadhi garšu - dziļu mieru un prieku. Jā. Un pēc tam, ja būsiet nopietni, jūs turpināsiet nodarboties mājās. Ja jūs tādi neesat, es nevaru jūs ne piespiest, ne arī apgrūtināt jūs. Ja jūs turpināt un vēlaties, lai es jums palīdzu veikt visu ceļu, tad es to darīšu. Ja jūs to nevēlaties... jūsu izvēle. Un divarpus stundas meditācijas kartu dienu. Celieties agri no rītiem!

Pirms gulētiešanas meditējiet divas stundas. Varbūt pusstundu pusdienlaikā. Kad es ar jumš šeit nerunāšu, jums būs stunda laika pusdienām. Jūs varat kaut kur

paslēpties un meditēt. Tā jau ir viena stunda. Labi? Un vakarā vēl vienu stundu vai pusotru. No rītiem celieties stundu agrāk. Vairāk regulējiet savu dzīvi, saprotat, mazāk TV, mazāk plāpāšanas, mazāk telefona zvanu, mazāk avižu, un jums būs ļoti daudz laika. Mums patiešām ir ļoti daudz laika, tikai dažreiz mēs to izlietojam nelietderīgi. Tāpat kā mūsu mašina, kas tā vietā, lai brauktu uz Longailendu, braukalē pa mājas pagalmu. Vai tas jūs apmierina? Vai arī... Labi? Labi, vairāk neko. Nekādu apstākļu, nekā vairāk, kā vien jūsu piespiešanās uz praktizēšanas dzīves garumā. Un katru dienu, jūs to vēlaties vai nē, jūs pieredzēsiet dažādas izmaiņas uz labo pusi, dažādus brīnumus jūsu dzīvē. Tas notiks šā vai tā. Saprotat? Un, ja jūs to darīsiet nopietni, tad jūs pa īstam piedzīvosiet, ko nozīmē debesis zemes virsū. Tas ir veids, kā daudzi simti un tūkstoši mūsu sekotāju joprojām turas, turas pie manis pēc daudziem gadiem, jo viņu pieredze kļūst arvien labāka un labāka, jo viņi pret to izturas nopietni un patiesi praktizējas.

Hmmm. Jā, lūdzu. Jā, tepat priekšā, nedaudz pa labi. Džentelmenis pa priekšu! (Skolotāja smejas.)

J. Lūdzu, izskaidrojiet apziņas dabu!

S. Apziņas dabu, labi. To ir ļoti grūti izstāstīt, bet, ja jūs lietosiet saprātu, jūs varēsiet iedomāties. Tā ir sava veida gudrība, saprotat, kaut kas tāds, ko jūs zināt labāk, nekā to jebkad esat domājuši. Jā, jūs zināt kaut ko no viņpasaules, un jūs zināt šajā pasaulē kaut ko tādu, ko

nekad iepriekš neesat zinājuši, un jūs saprotat daudzas lietas, ko jūs nesaprotat vai arī neesat sapratuši agrāk.

Tā ir apziņa. Un, kad jūs atklājat šo apziņu vai arī tā saukto gudrību, jūs sapratīsiet, kas jūs esat, kāpēc jūs atrodaties šeit, un kas vēl atrodas viņpasaulē, neskaitot mūsu pasaulīgos līdzpilsoņus. Saprotat? Tur ir daudz kā. Tātad apziņas līmenis ir sava veida atšķirīga sapratnes pakāpe līdzīgi kā koledžas beigšana. Jo vairāk jūs mācāties, jo vairāk līdz beigšanai uzzināt. Vai tas jūs apmierina? Ir ļoti grūti izskaidrot kaut ko abstraktu, tomēr es vismaz esmu mēģinājusi. Tā ir sava veida apzināšanās. Apzināšanos ir grūti izskaidrot. Kad jūs ejat uz citu, augstāku apziņas līmeni, citāda ir arī jūsu apzināšanās. Jūs citādi apzināties lietas, jūs jūtat citādi. Jūs jūtaties absolūti mierīgs, rāms, svētļaimīgs. Jums ne par ko nav jāuztraucas, un viss jūsu ikdienas dzīvē kļūst jums skaidrs. Jūs saprotat, kā tikt galā ar lietām un kā labāk atrisināt problēmas. Hmmm? Tas dod labumu jau fiziskajā līmenī. Un to, kā jūs jūtaties sevī, zināt tikai jūs pats. Ir grūti izskaidrot šīs lietas. Tas ir tāpat, kā būt precētam ar meiteni, ko mīlat - vienīgi jūs pats zināt, ko jūs jūtat. Hmmm? Neviens to nevar sajūst jūsu vietā. Jā.

J. Godājamo Skolotāj, paldies par priekšstatu, ko jūs mums sniedzāt! Es vēlētos, lai jūs nedaudz pievērstos tam, kas ir man uz sirds. Kāpēc tik daudzi skolotāji uz Zemes šodien dod mums iespēju mācīties tik ātri, ja turpretī pagātnē tas bijis tik grūti? Vai jūs varat veltīt tam mirklīti?

S. Jā, protams. Tas ir tāpēc, ka mūsu laikā ir labāki sakari. Mēs zinām daudz vairāk par skolotājiem, ne tā kā agrāk, kad skolotāju nebija vispār vai arī tie nebija pieejami. Protams, tā ir taisnība, ka daži skolotāji ir vairāk pieejami nekā citi. Tas ir atkarīgs no viņu izvēles, gatavības dot vai viņu radniecības ar cilvēkiem kopumā. Bet visos laikos ir viens, divi, trīs, Četri, pieci skolotāji. Atkarībā no laikmeta prasībām. Mēs vienkārši vairāk apzināmies daudz dažādu skolotāju klābūtni, iespējams, dažādas pakāpes skolotāju, jo šodien mums ir tā laime, ka mums ir masu mediji, mums ir televīzija, radio un grāmatas, kuras mēs varam drukāt miljoniem, tūkstošiem miljonu uzreiz. Jā. Agrākos laikos, kad mēs gribējām iespiest grāmatu, mums vispirms vajadzēja nozāģēt veselus kokus, cirst tos ar vienkāršiem cirvjiem, kuri uzreiz ir pagalam un vairs nav lietojami, mums bija šis koks jāpulē ar akmeni un daudz ko citu, jāiegriež tajā vārds pēc vārda. Un, ja jūs gribējāt pārvietot visu Bībeles komplektu, bija vajadzīgs vesels eskorts. Vai jūs saprotat? Milzīgs autofurgons, ja tolaik tādi bijuši. Tāpēc mēs arī zinām tik daudz skolotāju. Vai jūs saprotat? Jā, tas ir ļoti labi jūsu gadījumā, tā ir liela laime, ka jums ir... jūs varat iepirkties, varat izvēlēties, ko jūs gribat. Neviens nevarēs jūs apkrāpt, teikdams: "Es esmu vislabākais!". Jums ir iespējas salīdzināt un pielietot savu gudrību un saprātu, lai izšķirtos. "Šis ir labāks", vai arī - "Tas man patik labāk". "Briesmīgs ģimīis." "O, kāds neglītenis!" (Smieklī.)

J. Mans jautājums būtu, ja jau jūs runājat par iepirkšanos, vai jūs veiktu iepazīstināšanu kādam, kuru ir iepazīstinājis cits skolotājs?

S. Es to darītu, taču tikai tādā gadījumā, ja šī persona tiešām ticētu, ka manī ir vairāk spēju aizvest viņu uz augstāku līmeni un izdarīt to ātrāk. Citādi ir labāk turēties pie sava skolotāja, ja kādam ir tik daudz ticības un pieķeršanās šim skolotājam. Ja jūs ticat, ka skolotājs ir vislabākais, tad labāk to nemainiet. Ja jūs joprojām šaubāties, un joprojām neesat redzējuši manis pieminēto gaismu un dzirdējuši skaņu, tad jums derētu pamēģināt. Jā, jo gaisma un skaņa ir īsta skolotāja standartmērvienības. Ja kāds nav spējīgs sniegt jums tūlītēju gaismu vai skaņu, tad man diemžēl jāsaka, ka tas nav nekāds skolotājs. Ceļš uz debesīm ir apgādāts ar gaismu un skaņu. Tāpat kā, dodoties nirt jūrā, jums ir jābūt apgādātiem ar skābekļa masku un visu pārējo. Lietas paredzētas dažādiem mērķiem. Tā? Tāpēc jau jūs visus svētos redzat ar oreolu ap galvu. Tā ir gaisma.

Praktizējot šo metodi, jūs izstarojat to pašu gaismu, ko glezno Jēzus gleznās un kuru cilvēki var redzēt. Ja cilvēkiem ir attīstīta psihe, tad viņi var redzēt jūsu gaismu. Tāpēc arī Jēzu zīmē ar oreolu un Budu ar gaismu visapkārt. Jūs varat redzēt augsta līmeņa praktizētājus ar šo gaismu, ja vien jūs esat atvērts. (Skolotāja pieskaras savai pierai.) Ļoti daudzi cilvēki spēt to redzēt. Vai kāds no klātesošajiem ir to redzējis? Jūs? Ko jūs esat redzējis?

J. Es varu redzēt auras, auras...

S. Jā, bet auras nav gaisma, tas ir kas cits. Auras ir dažādās krāsās, dažkārt melnas, dažkārt kafijas krāsā un dažreiz dzeltenas vai sarkanas. Tās ir atkarīgas no cilvēka rakstura konkrētā laika periodā. Bet, kad jūs redzat kādu ar spēcīgu garīgo auru, tas ir kas cits. Vai ne? Jā.

J. Es tiešām nezinu, ko vaicāt. Es tikai... kādu laiku nodarbojos ar Radža jogu.

S. Radža joga. Jā.

J. Un man liekas, ka es redzēju auras. Es domāju - tajā laikā, saprotat, man nebija daudz zināšanu...

S. Saprotu.

J. Sapratnes.

S. Un tagad jūs tās neredzat? Vai jūs tās redzat tikai dažreiz?

J. Nē, es pašreiz nemeditēju.

S. Tas arī ir tas, kāpēc jūs esat zaudējis savu spēku. Vai jums nevajadzētu atsākt meditēt?

J. Jā!

S. Ja jūs joprojām ticat šim ceļam, jums vajadzētu meditēt. Tas jums zināmā mērā var palīdzēt. Tas nevarētu nodarīt ļaunu. Vai tā?

J. Jūsu brošūrā es redzēju piecus priekšrakstus. Vai tad, ja jūs esat iepazīstināts, jums ir jādzīvo saskaņā ar tiem?

S. Jā, jā, jā. Tie ir Visuma likumi.

J. Es nesaprotu, ko nozīmē "nepiedienīga seksuālā uzvedība".

S. Tas nozīmē - ja jums viens vīrs jau ir, neiekārojiet sev vēl otru.

J. Labi. (Publika smejas.)

S. Ļoti vienkārši. saglabājiet savu dzīvi vienkāršu, bez sarežģījumiem, emocionāliem strīdiem. Jā. Tas citiem cilvēkiem sagādā sāpes. Mēs pat emocionāli nenodarām citiem cilvēkiem pāri. Tā tas ir. Mēs mēģinām izvairīties no konfliktiem, cenšamies novērst ikviena cilvēka emocionālās, fiziskās un mentālās ciešanas, un jo īpaši to cilvēku ciešanas, kurus mīlam. Tā? Ja jums jau viens cilvēks ir, tad nestāstiet to viņam. Tas ir sāpīgāk, kad jūs stāstāt. Atrisiniet to lēnām un mierīgi, un neatzīstieties viņam. Jo dažreiz cilvēki domā, ka tad, ja tiem ir kāds romāns, ir ļoti gudri un atklāti iet mājās un atzīties tajā visā savai sievai vai vīram. Tās ir muļķības. Tas nav labi. Jūs jau esat pielaidis vienu kļūdu, tad kāpēc tagad nest mājās atkritumus, lai arī pārējie tos nobaudītu? Ja viņi par to neko nezina, tad viņi nejūtas tik slikti. Vai jūs saprotat? Fakts, ka tu zini, sāpina. Mēs mēģinām atrisināt šo problēmu un nepieļaut tās atkārošanos, tas arī viss. Labāk nestāstīt to partnerim, jo tas viņu tikai sāpinās. Jā!

J. Esmu ievērojis, ka daudziem skolotājiem ir laba humora izjūta. Kāda ir sakarība starp garīgo praksi un humoru?

S. O, es saprotu! Es domāju, ka viņi jūtas laimīgi, atbrīvoti un pret visu attiecas ar lielu vieglumu sirdī. Un viņi spēj smieties par sevi un par citiem, smieties par komiskām lietām šajā dzīvē, kamēr daudzi cilvēki pieķeras tām tik saspringti un visu ņem tik nopietni. Pēc praktizēšanās mēs kaut kā atbrīvojamies. Mēs vairs nejūtamies tik nopietni. Pēc praktizēšanās mēs kaut kā atbrīvojamies. Mēs vairs nejūtamies tik nopietni. Saprotat, ja mēs rīt nomirsim, tad nomirsim, un ja dzīvosim, tad dzīvosim. Ja mēs visu pazaudēsim, tad mēs pazaudēsim, un ja ko iegūsim, tad iegūsim. Jā, pēc apskaidrības mums ir pietiekami gudrības un spēju, lai parūpētos par sevi ikvienā dzīves situācijā. Tāpēc mēs ne no kā nebaidāmies. Mēs pazaudējam savas bailes, savas raizes. Tāpēc mēs arī esam tik atbrīvoti. Mēs jūtamies šķirti no šīs pasaules. Vai mēs ko iegūstam vai zaudējam, tas mums vairs īpaši daudz nenozīmē. Ja mēs iegūstam lielu daudzumu lietu, tas viss ir tikai cilvēku labumam, tad mēs tās piedāvājam saviem iemīļotajiem. Citādi mēs neuzskatām sevi vai savu dzīvi par tik nozīmīgu, lai ietu cauri ciņām un ciešanām, lai to pasargātu. Ja mēs to pasargājam, tad viss ir kārtībā. Tas nenozīmē, ka mēs visu dienu sēžam gultā, sēžam naglu gultā un meditējam. Bet mēs patiesi strādājam. Vai jūs saprotat? Piemēram, es joprojām strādāju. Es gleznoju un ar saviem rokdarbiem pelnu iztiku dzīvei. Es negribu ņemt ne no viena dāvanas. Un pat ar to, ko es nopelnu,

es varu palīdzēt cilvēkiem. Es varu palīdzēt bēgļiem, nelamies upuriem un pārējiem. Kāpēc lai mēs nestrādātu? Bet pēc apskaidribas mums ir tik daudz talanta un spēju, un dzīve mums ir tik vienkārša, ka mēs jūtam, ka par to visu nav jāuztraucas. Vai jūs saprotat? Mēs pilnīgi dabīgi atbrīvojamies. Tas ir veids, kā dzimst humora izjūta. Es minu, ka tas tā ir. Vai jums liekas, ka man piemīt humora izjūta? (Publika: "Jā!" Smieklī un aplausi.) Jā. (Skolotāja smejas.) Tad jau droši vien... man vajadzētu būt kādai skolotājai? (Smieklī.) Labi. (Skolotāja smejas.) Cerēsim, ka tā, jūsu dēļ, ka jūs neesat tērējuši laiku, sēžot un divas stundas klausoties cilvēkā, kas nav apskaidrots. Labi. Vai ir vēl kādi jautājumi?

J. Skolotāja Čing Hai, manu galvu ir pārpludinājusi vesela jautājumu gūzma. Tūlīt es tos visus pateikšu, un jūs varat atbildēt tos visus vai nevienu.

S. Labi. Simts un astoņus.

J. Un tie ir jautājumi, kurus mēs, meklējošās dvēseles, vienmēr uzdodam un gūstam atbildei teorijas un stāstus, un es gribētu dzirdēt, kas jums par to būtu sakāms. Pirmais jautājums ir - "Kas mēs esam? Kas esmu es? Kā es esmu nonācis šajā nepatīkamajā stāvoklī, kad man ir jādodas atpakaļ uz mājām?" Jūs taču zināt, kā es pametu mājas, un kāpēc tas ir tik svarīgi - atgriezties mājās? Un jūs runājat par došanos atpakaļ uz piekto līmeni, un ka nav nepieciešams iet tālāk par to. Bet, ja aiz tā atrodas vēl kaut kas, tad kāda ir jēga? Kā tas

attiecas uz mani, ja man nav nepieciešams doties atpakaļ uz turieni? Šāda veida jautājumi.

S. Labi, pa vienam, Labi, es domāju, ka atbildēšu vispirms uz šo jautājumu grupu. Tātad pirmā grupa sastāvēja no "Kas jūs esat? Kāpēc jūs esat šeit? Un - kāpēc jums jādodas uz mājām? Un - kāpēc piektais un nevis sestais līmenis?" Vai tā bija? Vienkārši. Nupat tas iegūst humoristisku nokrāsu. (Smiekli un aplausi.) Labi. Kas attiecas uz jautājumu "Kas es esmu?", jūs varat iet un pajautāt kādam no Dzena skolotājiem, kādu ir pa pilnam Ņujorkas štatā. Jūs varat atrast kādu, ieskatoties Dzeltenajās lapās. (Smiekli.) Es neesmu tajā specializējusies. Un otrs - "Kāpēc es šeit esmu?". Varbūt tāpēc, ka jums patīk te būt, hmmm? Kurš gan vēl var mūs piespiest te būt, ja jau mēs esam Dieva bērni? Tā sauktie Dieva bērni ir līdzīgi pašam Dievam. Vai tad ne? Princis ir līdzīgs karalim, jā gan, dažos aspektos, vairāk vai mazāk līdzīgs karalim vai vismaz nākotnes karalim. Tātad tikai tad, kad viņš gribēs kaut kur būt, viņš tur arī būs. Hmmm. Lai kā arī tas būtu, mums ir brīva griba izvēlēties, kur atrasties - debesīs vai kur citur - lai iegūtu savu pieredzi. Iespējams, ka jūs esat izvēlējušies būt šeit jau sākumā, pirms daudziem laikmetiem, lai iemācītos kaut ko dēkaināku, saprotat, kaut ko biedējošu. Dažiem cilvēkiem patīk baigi pārdzīvojumi. Piemēram... princis var atrasties pilī, bet viņš var arī klaiņot pa džungļiem. Jo viņam patīk pētīt dabu. Tas varētu būt tā. Hmmm. Varētu būt tā, ka mums debesīs ir bijis tik garlaicīgi, jo viss bija radīts gatavs un tika pasniegts pie mūsu pils durvīm, ka mēs sagribējām kaut

ko izdarīt paši priekš sevis. Tāpat kā karaļa galminieki dažreiz grib paši pagatavot sev ēst un negrib apkalpotājus savā tuvumā. Un viņi notriepj sevi ar ketčupu un eļļu un visu sev apkārt, bet tik un tā viņiem patīk to darīt. Neizskatās necik karaliski, tomēr viņiem patīk to darīt. Jā, jā, jā. Man, piemēram, ir cilvēki, kas vada man mašīnu. Lai kur es dotos, kāds grib būt par manu šoferi. Bet dažreiz man gribas braukt pašai. Es braucu ar savu mazo trīsriteni, jā gan, desmit jūdzes stundā, nē, desmit kilometrus stundā. Man patīk šādi braukāt apkārt. Labi? Jo - lai kur es neietu, cilvēki mani visu laiku ievēro, tāpēc man dažreiz gribas doties uz kādu vietu, kur cilvēki mani nepazīst. Es esmu ļoti kautrīga, izņemot gadījumus, kad uzstājos ar lekcijām, jo tas ir kļuvis par sava veida pienākumu, kopš cilvēki ir izrakuši mani un padarījuši slavenu. Es nevaru aizbēgt prom visai bieži, tomēr dažreiz es to daru, aizbēgu prom uz diviem trim mēnšiem. Gluži kā izlutināta sieva, kura bēg prom no sava vīra. Tātad tā ir mana izvēle. Iespējams, ka jūs tāpat esat uz kādu brīdi izvēlējušies būt šeit. Un iespējams, ka šobrīd ir pienācis laiks, kad jūs gribat iet, jo esat iemācījušies pietiekami daudz šajā pasaulē, un jūs jūtat, ka šajā pasaulē vairs nav, ko mācīties, un jūs esat noguris no ceļošanas, jūs gribat atpūsties. Ejiet mājās, un vispirms atpūties. Un tad jūs redzēsiet, vai jūs gribat vai negribat vēlreiz doties dēkainā ceļojumā. Labi? Tas ir viss, ko es pašlaik jums varu pateikt. Un kāpēc jums jādodas mājās, un kāpēc piektais un nevis sestais līmenis? Tas ir atkarīgs no jums. Pēc piektā līmeņa jūs varat doties, kurp vien

vēlaties. Priekšā ir ļoti daudz dažādu līmeņu. Vai saprotat? Vienkārši palikt piektajā ir daudz komfortablāk un neitrālāk. Tālākajos ir par daudz varenības, tā varētu teikt. Uz kādu brīdi jūs tur varētu aizdoties, jo varbūt jums, piemēram, negribas atpūsties. Piemēram, jūsu mājā, kura ir brīnišķīga, ir istabas atpūtai, tomēr jūs negribētu tur atpūsties mūžīgi, kaut arī tā ir jūsu māja. Izskatās, ka ar to ir līdzīgi kā ar kalniem - jo augstāk, jo brīnišķīgāk, bet tā nav vieta atpūtai. Tāpat arī jūsu mājā, telpā, kurā atrodas elektroiekārtas, ir ģenerators troksnis, tā ir skaļa, karsta un arī bīstama. Tā ka jūs negribētu tur uzturēties, kaut arī tā ir ļoti noderīga jūsu mājai. Vai jūs mani saprotat? Tas arī viss. Dievam ir daudz dažādu aspektu, ko mēs pat iedomāties nevaram. Mēs vienmēr iedomājamies, ka ir tā - jo augstāk mēs dodamies, jo vairāk mīlestības. Bet mīlestība ir dažāda. Ir mežonīga mīlestība, stipra mīlestība, maiga mīlestība, neitrāla mīlestība. Dievs mums dod dažādu mīlestību atkarībā no tā, ko mēs varam panest. Tā tas ir. Dažādi līmeņi piedāvā dažādu Dieva mīlestību. Tā? Bet dažkārt tā ir pārāk spēcīga, mēs jūtamies... mēs jūtamies kā gabalos saraustīti.

J. Es redzu sev visapkārt tik daudz destrūkcijas, apkārtējās vides iznīcināšanas.

S. Taisnība.

J. Nežēlība. Nežēlība pret dzīvniekiem.

S. Tā ir taisnība.

J. Es gribētu uzzināt, kā jūs to spējat aptvert, un ko jūs ieteiktu cilvēkiem, kuri mēģina atbrīvoties no šīs

pasaules garīgā ceļā, kā jūs palīdzētu tikt tiem galā ar apkārejo vidi un ar visu to postīšanu, kas notiek visapkārt. Un vai jūs domājat, ka došanās uz viņpasauli ir pietiekami, lai mēs saprastu, kas paliek aiz mums, vai arī jūs jūtat, ka šajā plāksnē mūsu pienākums ir atvieglot viņas ciešanas. Un vai tas dos kādu labumu?

S. Tas dos labumu. Tas dos labumu. Vismaz mums, mūsu sirdsapziņai, tā ka mēs sajūtīsim, ka darām kaut to un ka esam mēģinājuši darīt labāko, lai atvieglotu mūsu līdzcilvēku ciešanas. Es daru to pašu. Es daru visu, ko jūs man vaicājat. Es darīju, daru un darīšu. Es jau jums stāstīju, ka mūsu finanses dažkārt tiek sadalītas dažādām organizācijām vai arī dažādām valstīm, kad tās ir nelaimē. Un es negribētu daudz ar to lepoties, bet, ja jau jūs jautājat... Mēs, piemēram, pagājušajā gadā iedevām vienu miljonu ASV dolāru Filipīnām, lai tās atbrīvotos no... sava Pinatubo kalna. Un mēs palīdzējām plūdu upuriem Vjetnamā, un plūdu upuriem Ķīnā, utt. Un mēs cenšamies palīdzēt vjetnamiešu bēgļiem atbrīvoties no... palīdzēt ar ANO apgādi, saprotat, ja ANO grib mums palīdzēt. Bet mēs cenšamies. Jā, vai tagad jūs to saprotat? Mēs palīdzam viņiem ar finansiālu atbalstu, mēs varētu viņus arī pārvietot, ja ANO ļautu tam tā notikt, ar ANO svētību. Vai saprotat? Jā, tātad mēs darām visas šīs lietas, ko jūs esat mums lūguši, arī tāpēc, ka mums ir jātīra sava apkārtējā vide, cik vien iespējams, ja jau mēs šeit atrodamies. Tāpēc mēs palīdzam ciešanās, mēs palīdzam pasaules morālajos standartos. Tā? Gan garīgi, gan fiziski. Jā. Jo daži cilvēki negrib pieņemt no manis garīgumu. Viņi grib tikai fizisku

palīdzību. Tāpēc mēs tiem palīdzam fiziski. Tas arī ir tas, ko mēs darām, kādēļ man ir jāpelna nauda. Tāpēc es negribu dzīvot no cilvēku ziedojumiem. Vai saprotat? Visiem maniemi mūkiem un mācekļiem ir jāstrādā tāpat kā jums. Un tad mēs palīdzam ne vien fiziski, bet arī garīgi, saprotat, mēs palīdzam pasaules ciešanās, palīdzam tās atvieglot. Mums tas ir jādara. Tas nenozīmē, ka mēs sēžam cauru dienu samadhi un priecājamies par sevi. Tas ir ļoti savtīgs Buda (apgarota būtne). Mēs negribam, lai viņš atrastos šeit. (Smieklī).

J. Man ir tikai vēl viens jautājums. Esmu dzirdējis baumas, ka Dalai Lama ēdot gaļu, un es gribēju uzzināt, vai jums ir zināms, vai tā ir taisnība un kā viņš to varētu attaisnot.

S. Es nezinu, kāpēc jūs to vaicājat man, jums ir jāprasa viņam.

J. Es tikai domāju, ka jūs varbūt esat dzirdējusi un zināt kaut ko par to.

S. Redziet, man ļoti nepatīk pārrunāt citu cilvēku darīšanas, sevišķi tādā gadījumā, ja šis cilvēks nav klāt un nevar sevi aizstāvēt. Lūdzu, atvainojiet! Viņš ir tik jauks cilvēks, cik vien var būt. Pārējais ir viņa paša atbildība un dzīves izvēle.

J. Paldies, Skolotāj Čing Hai, ka bijāt tik pacietīga ar mums šodien, atbildējāt uz mūsu jautājumiem un bijāt tik augstsirdīga! Jūs runājāt par līmeni, kurā kāds apzinās, ka ir spēki, kas nāk no šīs apzināšanās. Ja tu apzinies šos spēkus, tu nezini, ka ir spēki, kas nāk no šīs

apzināšanās. Ja tu apzinies šos spēkus, tu nezini, ka tev tie ir, bet tu tos apzinies. Tu vari tos sajust, tāpat kā jūs. Vai jūs tiem piekļūstat, vai nē? Ja jūs tiem nepiekļūstat, tad kā gan jūs nekļūstat nepacietīga apkārt notiekošo procesu dēļ? Tas ir tā, it kā jūs skatītos, kā process rit lēnu, ikdienišķu gaitu, apzinoties, ka jūs varat nodoties lūgšanām vai arī darīt ko citu, kas nestu labāku vai ātrāku rezultātu.

S. Jā, saprotu.

J. Ko šis līmenis nozīmē, un kā to var sasniegt, ar svētību, ar svētību, ka viss beigsies labi? Vai jūs saprotat, ko es domāju?

S. Es saprotu, es saprotu. Kā mums pietiek pacietības panest to, ka mums ir spēks kaut ko mainīt, bet ka viss apkārt notiek birokrātiski un ļoti lēnām; vai tas ir tas, ko jūs domājat? Vai arī tu lūdz, vai nodarbojies ar maģiju, vai arī rādi ar pirkstu un izdari spiedienu uz lietām, vai tā? Nē, es esmu pacietīga, jo mums ir jāstrādā roku rokā ar šo pasauli, lai nenovestu to haosā. Jā. Piemēram, bērns, kurš nevar paskriet. Ne jau tāpēc jūs liekat bērnam iet klupdamam krizdamam, ka jūs steidzaties un gribat skriet. Mums ir jābūt pacietīgiem. Pat tad, ja mums ir spēks skriet, ar bērnu mēs ejam. Tāpēc dažkārt arī es esmu nepacietīga un tuvu sabrukumam, bet man ir jāmacās būt pacietīgai. Tāpēc bēgļu dēļ man ir jāstaigā un jākļūst no viena prezidenta pie otra, pat tad mēs gribam sniegt visu iespējamo finansiālo palīdzību. Mēs atdosim visu, kas mums ir, miljoniem dolāru, pat miljardiem. Mums ir jāiziet cauri birokrātiskajai sistēmai.

Dodiet Cēzaram to, kas Cēzaram pienākas. Vai saprotat? Es netaisos rādīt ar pirkstu uz ANO, vai pat likt tiem skriet. Nē, nē. Ja mēs lietojam fizisku vai maģisku spēku, mēs izraisām šajā pasaulē tikai postu. Vai saprotat? Visam ir jāiet savu ceļu. Bet mēs varam celt cilvēku apziņas līmeni ar garīgo dziedināšanu, garīgo gudrību, sapratni. Sniegt zināšanas tā, ka viņi to darīs labprātīgi, saprotat, un sadarbosies. Labākais veids ir nelietot maģisku spēku. Es nekad nevienā dzīves jomā neesmu lietojusi maģisko spēku tiši. Bet ap garīgajiem praktizētājiem notiek brīnumi. Tas ir ļoti dabīgi, ja tas netiek darīts tiši. Vai jūs saprotat? Nemēģinot spiest uz lietām. Jā, tas nav labi. Bērns neprot skriet. Tā? Vai esat apmierināti ar manu atbildi? Ja kāda no manām atbildēm jūs neapmierina, dariet man to zināmu, jo es varu turpināt izskaidrošanu. Bet es uzticos jūsu saprātam, jo jūs šeit esat visu nāciju gaišākie prāti. Tāpēc es daudz neizplūstu sīkumos. Vai vēl kādi jautājumi? Jā, tepat šeit. Starp citu, man ir jāsaka, ka tas ir ļoti labi, ka ir tādas Apvienotās Nācijas. Jā, jā. Mēs novēršam daudzus pasaules konfliktus un karus, tomēr mēs tos nevaram samazināt pilnībā. Bet es esmu lasījusi Apvienoto Nāciju grāmatas. Ikviens ir Apvienotās Nācijas. Un es esmu sekojusi dažām Apvienoto Nāciju darbībām. Un man ir jāuzslavē tās pūles un efektivitāte ķīlnieku glābšanā; to ko nevar izdarīt citi cilvēki, visa pasaules vara nevar viņus izglābt, to izdara viens Apvienoto Nāciju komisārs.

Jā, un daudzas citas lietas, kas attiecas uz posta atvieglošanu, bēgļu problēmām. Es esmu dzirdējusi, ka jūs esat atbildīgi par divpadsmit miljoniem bēgļu. Vai ne tā? Tas ir milzīgs darbs, un tad vēl kari un viss pārējais. Tātad - ir labi, ka mums ir Apvienotās Nācijas, jā! Tas ir ļoti labi.

J. Paldies, jums skolotāj, ka jūs dalāties ar mums savā gudrībā. Man ir viens jautājums. Tas ir sakarā ar pasaules iedzīvotāju skaita pieaugumu un ar to problēmu saasināšanos, kas nāk līdzī šim pieaugumam - apkārtējās vides izpostīšana un aizvien lielāks pieprasījums pēc pārtikas. Vai jūs varat ko komentēt šīs dabīgā pieauguma problēmas saasināšanās sakarā? Vai tā ir pasaules karma? Vai arī tas radīs noteikta veida karmu nākotnē?

S. Hmmm, tas, ka pasaulē būs vairāk cilvēku, ir ļoti labi. Kāpēc gan ne? Lielāka drūzma, lielāks troksnis, vairāk jautrības. Vai tad ne? Nav tā, ka pasaule jau būtu pārāpdzīvota, tiešam nē. Tā vienkārši nav apdzīvota vienmērīgi. Cilvēki ir koncentrējušies noteiktās vietās uz pasaules un nevēlas pārvietoties kur citur. Tas arī viss. Mums ir tik daudz plašu teritoriju ar pirmatnēju zemi, kura nav apdzīvota. Daudz vientuļu salu, daudz plašu... saprotat, platību, kur nav nekā cita, kā tikai zaļi meži. Hmmm, cilvēkiem vienkārši patīk koncentrēties, piemēram, Ņujorkā (Smieklī.) jo šeit ir jautrāk. Jā, jo, ja valdība, ikviena valdība ir spējīga radīt darba vietas un industriju... dažāda veida nodarbinātību dažādās vietās, cilvēki dodas turp un tur arī strādā. Viņi koncentrējas

vienā tikai tāpēc, ka tur ir vieglāk atrast darbu vai drošību. Ja drošība, nodrošinātība un nodarbinātība tiks nodrošināti citās - jaunās vietās, cilvēki dosos arī uz turieni. Viņi dosos uz turieni, lai iegūtu drošību un pelnītu iztiku. Tas ir ļoti dabīgi. Vai ne? Tātad nebūt nav tā, ka mums būtu jābaidās no pārapsdzīvotības. Mums būtu jābūt organizētākiem, lai sniegtu pasaules iedzīvotājiem vairāk labuma, ko sniedz nodarbinātības iespējas, mājvieta un drošība. Tad visur būs vienādi. Pasaule nekad nebūs pārapsdzīvota. Un - kas attiecas uz jautājumu par pārtiku, jums tas būtu jāzina labāk. Jo Amerikā ir tik daudz informācijas par to, kā pasargāt pasauli. Veģētāriskā diēta ir viena no labākajām, kā pasargāt pasaules resursus, un pabarot visus zemeslodes iedzīvotājus. Mēs tērējam tik daudz veģētāriskas pārtikas, enerģijas, elektrības un medikamentu, lai audzētu dzīvniekus. Vai saprotat? Ar ko mēs varētu citus cilvēkus pabarot tiešā veidā. Un ļoti daudzas trešās pasaules valstis pārdod savus ar proteīnu bagātus veģētāriskos pārtikas produktus par zemākām cenām. Bet tā nav palīdzība citām pasaules nācijām. Ja mēs izplatītu visu pārtiku vienmērīgi, ne tikai priekš sevis, ne priekš dzīvniekiem, bet visai pasaulei, veģētāriskā diēta tam tikai palīdzētu. Viens no pētījumiem par... žurnālos jau ir runa par to, ka ja grib... ja ikviens... kā lai saka... Pagājušo reizi, kad es biju Apvienotajās Nācijās, es to jau pieminēju. Es esmu piemirsusi. Ja mēs ēdīsim veģētāriski, pasaule vairs necietīs badu. Un arī tas mums ir jāorganizē. Es pazīstu kādu cilvēku, viņš prot rīsu klijas pārvērst barojošā

pārtikā nu pat pienā. Pagājušo reizi mēs par to runājām Viņš teica, ka esot izdevis ap trīssimt tūkstošu dolāru un ir spējīgs paēdināt seši simti tūkstošus cilvēku Ceilonā - nabadzīgos, mātes un pārējos. Jā, tas bija fantastiski. Tāpēc, ka veids, kā mēs to darām daudzās pasaules vietās, ir dabas bagātību izšķērdēšana, nevis tas, ka mums to trūktu. Dievs mums nekad nebūtu nolīcis dzīvot šeit, lai mēs ciestu badu. Īstenībā mēs paši sevi pakļaujam badam. Mums ir jāpārdomā... jāpārdomā, jāreorganizē, un tam ir nepieciešama daudzu pasaules valstu valdību svētība. Viņiem mūs jāsvētī ar pilnīgu atklātību, tīrību, un saprotat, ar cieņu, ar gribu kalpot nevis sev, bet cilvēcei. Ja mums būs visu valstu valdību svētība, mums tiešām nebūs nekādu problēmu. Mums ir nepieciešama laba vadība, laba ekonomiskā organizācija, talantīgi pārvaldītāji un atklātas valdības. Bet tas varētu nākt daudz ātrāk, ja vairāk cilvēku vai arī vairākums cilvēku, vai pat visi kļūtu garīgi. Tad viņi iegūtu disciplīnu. Tad viņi zinātu priekšrakstus. Tad viņi zinātu, kā būt atklātiem un tīriem. Un tad viņi zinātu, kā izmantot savu gudrību. Tad viņi domātu par daudzām lietām, kas ir jāpadara, un reorganizētu mūsu dzīvi. Vai jūs saprotat? Pretējā gadījumā, ja jūs dzenaties pēc varas ar attiecīgu kabatasnaudu vai sabiedriskā kārtā savāktu naudu, un tad jūs cenšaties atkal savākt to pašu naudu, pirms jūs tiek no šīs varas patriekti. Tas neko nelīdz. Nav nekādas jēgas sēdēt uz zelta bedres, mēs visi nomirsim vienādā nabadzībā. Daudzu valstu vadītājiem vajadzētu apzināties savu varu un atbildību. Domāt par cilvēkiem, reorganizēt sistēmu. Uh! Jā.

J. Tas varētu izrādīties ļoti grūti izdarāms, jo, kā es saprotu, ļoti daudz... apkārtējās vides ļaunprātīga izmantošana ir saistīta ar pieaugošās populācijas prasībām pēc dzīves telpas paplašināšanas, pēc tāda dzīves veida, kādu mēs pazīstam divdesmitajā gadsimtā un kādu vēlamies dzīvot. Kaut vai Brazīlijas džungļi. Apkārtējā vide tur tiek izmantota ļaunprātīgi. Tur tiek iznīcināti meži, mitrie meži. Tā rezultātā zemi piemeklē plūdi. Un tas ir saistīts ar pārapdzīvotības problēmu.

S. Jā, protams, viss šajā pasaulē ir savstarpēji cieši saistīts. Vienīgā izeja ir risināt šo problēmu nevis no galotnes, bet no saknes. Un sakne ir garīga stabilitāte. Vai jūs saprotat? (Aplausi.) Viss, kas mums ir jādara - mums ir jāmēģina izplatīt garīgo vēsti, kuru mēs zinām, un jāturas pie garīgās disciplīnas. Tas ir tas, kā cilvēkiem pietrūkst. Viss ir kārtībā, ja jūs gūstat samadhi, pieslēdzoties pie elektriskas mašīnas, gūstot kādu gaismu un sanošu mūziku. Bet, ja jums nav morālās disciplīnas, jūs dažkārt izlietojat savu spēku tikai sliktām lietām. Jūs nespējat to kontrolēt. Vai jūs saprotat? Tāpēc šajā grupā mēs turamies pie... vispirms mācām cilvēkiem priekšrakstus. Priekšraksti ir vissvarīgākais. Mums ir jāzina, uz kurieni mēs ejam un virzām savu spēku. Spēks bez mīlestības, bez līdzjutības, bez īstas sapratnes un morālām vērtībām nav nekam derīgs. Tas tiek ļaunprātīgi izmantots, kļūst par melno maģiju. Jā gan. No turienes arī rodas melnā maģija. Vai saprotat? Ir viegli iegūt apskaidrību, nav viegli to noturēt. Ja mūsu ceļā jūs nebūsi pietiekami disciplinēts un morāli

apbruņots, skolotājs paņems daļu no jūsu spēka, lai jūs nevarētu to izmantot ļaunprātīgi un nodarīt ļaunumu sabiedrībai. Vai jūs saprotat? Tā ir tā atšķirība. Skolotājam ir kontrole. Skolotāja spēks, skolotāja spēks, tā? Jā, es esmu ļoti priecīga par jūsu prātīgajiem jautājumiem. Ļoti prātīgajiem. Cilvēki sastrādā visas šīs lietas tāpēc, ka nav pietiekami gudri - viņi ļaunprātīgi izmanto zemi, par ko jūs nupat runājāt, vai dara ko citu sava gudrības trūkuma dēļ. Jā, tātad sakne ir gudrība, garīgā praktizēšanās. Iegūt apskaidribu. Jā.

J. Tātad mans jautājums ir tāds - es zinu, ka es cīnos par to, lai darītu labu, lai praktizētos, un es zinu, ka cīnos pret kaut ko, kas cīnās pret mani. Un mans jautājums ir - kā es varu tikt tam pāri? Kā lai es uzvaru?

S. Tur jau ir tas joks! Ja kaut kas ir pārāk vienkārši, jūs zaudējat izaicinājumu, vēl vairāk - jūs vairs negribat uzvarēt. Jā. Tāpēc mūsos ir divējādi spēki. Ķīniešu valodā un orientāliskajā terminoloģijā mēs to saucam par "iņ - jaņ". Vai arī par pozitīvo un negatīvo spēku Rietumu terminoloģijā. Negatīvais spēks mūs spiež darīt kaut ko tādu, kas ir pret mūsu gribu, savukārt pozitīvais mums palīdz parvarēt šo tendenci. Un atkarībā no mūsu garīgās disciplīnas un spēka dažreiz mēs zaudējam, citreiz uzvaram. Tāpēc turpiniet un cīnieties. Tāpat kā Apvienotās Nācijas cīnās ar bēgļu problēmas iemesliem un kariem pasaulē. Kādreiz jūs beigās uzvarat, tas prasa zināmu cīniņu. Paldies par uzmanību! Visu to labāko!

Iepazīstināšana: Kuaņ Jiņ metode

 skolotāja Čing Hai iepazīstina patiesos garīgos pretendentus ar Kuaņ Jiņ metodi. Ķīniešu hieroglifi "Kuaņ Jiņ" nozīmē pārdomas par skaņas vibrāciju. Metode sevī ietver meditācijas uz lekšējo Gaismu un lekšējo Skaņu, vai uz Vārdu, kāds tas atrodams Bībelē. Bodisatva Manjusri Surangama Sutrā paziņo, ka šī metode ir vislabākais no visiem iespējamajiem ceļiem, lai sasniegtu apskaidrību. Tas ir vairākkārt apliecināts visu pasaules reliģiju garīgajā literatūrā.

Iepazīstināšanas laikā tiek dotas specifiskas instrukcijas meditācijā, un Skolotāja Čing Hai nodrošina "garīgo transmisiju". Pirmā saskarsme ar dievišķo klātbūtni tiek sniegta klusumā, un, lai atvērtu jums šīs durvis, nav nepieciešama Skolotājas Čing Hai klābūtne. Šis notikums dažreiz tiek saukts par "Pēkšņu" vai "tūlītēju apskaidrību".

Ikdiens praktizēšanās Kuaņ Jiņ meditēšanas metodē un "Piecu priekšrakstu" ievērošana ir vienīgais, kas no jums tiek prasīts pēc iepazīstināšanas. Šī praktizēšanās ļaus jums padziļināt un iztaisnot jūsu sākotnējo apskaidrības

pieredzi, un eventuāli sasniegt Atmodas vai budisma augstāko līmeni. Bez ikdienas praktizēšanās jūs pilnīgi noteikti aizmirsīsiet savu apskaidrību un atgriezīsieties pie parastā apziņas līmeņa.

Skolotāja Čing Hai pieņem cilvēkus ar jebkādam priekšzināšanām un reliģisko piederību. Jums nav jāmaina jūsu patreizējā reliģija vai uzskatu sistēma. Jūs netiksiet lūgti pievienoties kādai organizācijai, maksāt biedra naudu vai piedalīties kādā pasākumā, kas nesader ar jūsu pašreizējo dzīvesveidu.

Skolotāja Čing Hai piedāvā savas lekcijas un iepazīstināšanu bez maksas.

Pieci Priekšraksti

- 1. Atturies atņemt dzīvību sajūtošai būtnei.***
- 2. Atturies runāt to, kas nav taisnība.**
- 3. Atturies ņemt to, kas netiek piedāvāts.**
- 4. Atturies no seksuāli nepiedienīgas uzvedības.**
- 5. Atturies no reibinošu vielu lietošanas.**

* Šī priekšraksta ievērošana prasa vegan vai lakto-veģetārisku diētu.

Kāpēc cilvēkiem jābūt veģetāriešiem

airumam cilvēku veģetārisms asociējas ar mūkiem un mūķenēm, bet patiesībā arvien vairāk cilvēku izvēlas būt par veģetāriešiem zinātnisku iemeslu dēļ. Tādēļ šodien es gribētu no zinātniska viedokļa par to, kāpēc mums jābūt veģetāriešiem.

Mūsu senči pēc dabas bija veģetārieši. Cilvēces evolūcijas studijās tam ir daudz pierādījumu, un bioloģijas mācību grāmatas Taivānas vidusskolās māca to pašu. Šī apgalvojuma pareizībai nav vajadzīgi mani paskaidrojumi. Cilvēka ķermeņa struktūra vispār nav piemērota gaļas ēšanai.

Doktors G.S. Huntingens no ASV Kolumbijas universitātes ir veicis anatomiskus izmēģinājumus, kuri pierāda, ka cilvēkiem vajadzētu būt veģetāriešiem, un ka viņi nav piemēroti gaļas ēšanai. Viņš norāda uz to, ka gaļēdājiem, piemēram, tīģeriem, abas zarnas, gan tievās, gan resnās, ir isas. Viņu resnās zarnas ir arī ļoti taisnas un gludas. Pretēji tam zālēdājiem dzīvniekiem abas zarnas - gan tievā, gan resnā - ir garas. Gaļas zemā šķiedrvielu satura un augstā proteīna blīvuma dēļ gaļā nav nepieciešams ilgs laiks, lai to absorbētu

organismā; tādējādi gaļēdājiem zarnas ir tievākas nekā zālēdājiem.

Arī cilvēkiem gan tievās, gan resnās zarnas ir garas. Kopumā mūsu zarnas ir apmēram pusotru metru garas. Tās ir salocījušās ap sevi vairākas reizes. To sienīgas nav vis gludas, bet krokainas; mūsu apēstā gaļa tajās paliek ilgāku laiku, jo tās ir garākas, nekā tas konstatēts pie gaļēdājiem. No tā izriet, ka gaļa zarnās sāk bojāties un tajās veidojas toksiskas vielas. Tas palielina slodzi uz aknām, kuru funkcija ir atbrīvot mūs no toksiskām vielām. Tāpat gaļa satur lielu daudzumu urokinēzes proteīnu un urea, kas palielina slodzi uz nierēm. (Katrā gaļas kilogramā ir Četrpadsmit gramu urokinēzes proteīna. Ieliekot dzīvojošu šūnu urokinēzes proteīnā, tās metaboliskās funkcijas deģenerējas.) Vēl vairāk - gaļas ēdieniem pietrūkst celulozes, un tas viegli var radīt aizcietējumus. Mēs zinām, ka aizcietējumi ir par iemeslu tam, ka rodas tūpļa vēzis utt. Slodze uz nierēm var iznīcināt to funkcijas; slodze uz aknām var būt par iemeslu cirozei vai pat aknu vēzim.

Sikāk izpētot cūkas, konstatēts, ka augsta tauku procenta gaļas ēšana ir par iemeslu tam, ka paplašinās aknas, notiek liesas un zemādas šūnu proliferācija. Holesterīns un gaļas piesātinātie tauki rada kardiovaskulītus traucējumus, kas ir kļuvuši par pirmo no desmit galvenajiem nāves cēloņiem Taivānā.

Eksperimenti parāda, ka gaļas cepšana un vārīšana rada zināma veida ķīmisku elementu (Metilhlorantrīnu), kurš ir spēcīgs kancerogēns. Pelēm, kurām tika ievadīta šī ķīmiskā viela, attīstījās tādi vēža veidi kā kaulu audzējs, asins vēzis, vēdera vēzis u.c.

Mūsdienās vēzis ir otrs lielākais nāves cēlonis Taivanā. Dažas ziņojumu daļas, kas attiecas uz audzēju šūnu translokāciju un augšanu, ir tādas, ka pētījumi parādījuši, ka peļu mazuliem, kurus barojusi ar krūts vēzi slima peles māti, arī attīstās vēzis. Kad cilvēku vēža šūnas tika ievadītas dzīvniekos, tiem arī attīstījās vēzis.

Ja gaļa, kuru mēs ikdienā ēdam un uzņemam savā ķermenī, nāk no dzīvniekiem, kam jau sākotnēji ir šādi traucējumi, tad rezultāts ir nenovēršams. Daži cilvēki domā, ka šodien gaļa ir tīra un droša, ka visos gaļas veikalos tiek izdarītas pārbaudes. Taču katru dienu tirdzniecībai tiek nogalināts pārāk daudz liellopu un cūku, lai tā tiešām tiktu pārbaudīta. Vaina ir nevis gaļas pārbaudītājos, bet gan smagajā darba nastā. Turklāt ir ļoti grūti pārbaudīt, vai kādam gaļas veidam nav vēzis, jāpārbauda katrs dzīvnieks atsevišķi. Mēs varam iedomāties, cik grūti tas varētu būt. Tā ir problēma pat attīstītajās Eiropas un Amerikas valstīs, kur joprojām nevar tikt ar to efektīvi galā. Ja ir kādas problēmas, cilvēki joprojām nogriež lopam galvu vai arī nocērt slimo kāju. Prom tiek aizsviesta tikai slimā daļa, pārējais tiek pārdots.

Dažu valstu sanitārās iestādes uzmanīgi pārbauda cūkas, liellopus, cāļus un pīles, kas tiek pārdotas. Tāpēc slavenais veģetāriešu ārsts, Dr. J.H. Kelloggs reiz veģetāriskas maltītes laikā teica: "Kad mēs ēdam veģetārisku ēdienu, mums nav jādomā, no kāds slimības mūsu ēdiens ir miris, un tas mūsu maltīti padara liksmu!"

Kā nākamo pārrunāsim dzīvnieku barošanas jautājumu. Ir bijuši ziņojumi, ka dzīvnieku barībai tiek pievienotas antibiotiskas vielas, cilvēki, ēdot šos dzīvniekus, konsekvēnti uzsūc sevī šīs antibiotikas un viņos izvedojas imunitāte pret tām. Ja kādu dienu šie cilvēki saķers kādu slimību, antibiotikas vairs nebūs spējīgas tiem palīdzēt; tādēļ vēl viena dārga dzīvība tiks zaudēta - dēļ paraduma ēst gaļu!

Ir cilvēki, kas uzskata, ka veģetāriska diēta ir ļoti laba, bet nav pietiekami barojoša, kas ir ļoti mulsinoša ideja. Lai to pierādītu, es citēšu amerikāņu ķirurģijas ekspertu Dr. Milleru. (Dr. Millers ir dzimis 1879. gadā pirmajā jūlijā, un uzsāka savas medicīnas studijas 21 gada vecumā. Sasniedz 25 gadu vecumu, viņš devās uz Ķīnu, kur 40 gadus nodarbojās ar medicīnu. Viņš Taivanā nodibināja slimnīcu, kurā visas maltītes gan personālam, gan pacientiem bija veģetāriskas. Dr. Millers pats bija veģetārietis visu savu dzīvi. Pirms aizbraukšanas no Taivas viņam tika piešķirta Da Šu Jing Ksinga medaļa, ar kuru R.O.C. valdība viņam izteica atzinību par darbu Taivas iedzīvotāju labā.) Viņš teica: "Pele ir tāds dzīvnieks, kas var sevi uzturēt gan ar veģetārisku, gan

neveģetārisku diētu. Bet, ja divas peles tiek nošķirtas, viena ēd gaļu un otra veģetārisku barību, mēs redzam, ka to augšana un attīstība ir vienāda, tikai veģetārā pele dzīvo ilgāk, un tai ir lielākas pretestības spējas pret slimībām. Tālāk - ja abas peles saslimst, veģetārā pele atveseļojas daudz ātrāk." Tad viņš piebilda: "Medicīna, ko mums ir devusi modernā zinātne, ir sevi lieliski pierādījusi, tomēr tā slimību spēj tikai ārstēt. Ēdiens, lai kā tas arī būtu, spēj uzturēt mūsu veselību." Viņš uzsvēra, ka no augiem pagatavots ēdiens ir daudz tiešāks barības avots nekā gaļa. Cilvēki ēd dzīvniekus, bet to barības avots ir augi. Vairumam dzīvnieku mūžs ir ļoti īss, un tiem piemīt gandrīz visas tās pašas slimības, kas cilvēkiem; tāpēc ir ļoti iespējams, ka cilvēku slimības nāk no slimu dzīvnieku gaļas ēšanas. Tad kāpēc gan cilvēki neuzņem barību pa taisno no augiem?" Dr. Millers domāja, ka mums ir nepieciešami tikai graudaugi, pupas un dārzeņi, lai uzņemtu visas mums nepieciešamās barības vielas, lai uzturētu sevi labu veselību. Viņš teica: "Barība no augstāk minētajiem avotiem ir pat daudz bagātāka nekā no vitamīnu tabletēm!"

Šis ārsts, kurš nodzīvoja Ķīnā gandrīz piecdesmit gadus, ieteica ķīniešiem vairāk lietot uzturā pupas. "Pupu mīkstums ir gaļa bez kauliem", viņš teica. Tā kā sojas pupiņas ir ļoti barojošas, pieņemu, ka gadījumā, ja cilvēki varētu ēst tikai viena veida barību, tad, ēdot sojas pupiņas, mēs būtu spējīgi dzīvot ilgāk. Tāpat viņš lūdza savus pacientus ēst tikai veģetārisku pārtiku. Viņš teica: "Slimnieka dzīvotspējas atjaunošana ir svarīgāka nekā

viņa slimības ārstēšana. Atveseļošanās procesam vajadzētu būt atkarīgam no barības, nevis no zāļu efektivitātes. Veģētāriskā diēta pacientam ir vairāk piemērota nekā gaļas ēšana, jo barība no augiem ir daudz bagātīgāka un tiešāka." Mēs varam redzēt, ka nav taisnība tam, ka "gaļas ēšana ved uz ilgāku dzīvi vai labāku veselību" - ticējumam, kuram jau sen vajadzēja būt atmestam.

Lielākā daļa cilvēku uzskata, ka dzīvnieku proteīns ir pārāks par augu proteīnu, jo pirmais esot pilnīgs, bet otrs nepilnīgs proteīns. Bet viens punkts, kurā viņi būtiski kļūdās, ir tas, ka proteīns sojas pupiņās arī ir pilnīgs. Cilvēkiem, kuri ēd gaļu, gan vajadzētu uzņemt pilnīgu proteīnu, tomēr pētījumi liecina, ka dzīvnieki, kuri tika baroti ar gaļas proteīnu, sākumā gan bija stipri un pietiekami veselīgi, tomēr nomira agri un pēkšņi, un tiem visiem bez izņēmuma bija hipertonijs un nieru slimības! Tas tā notiek tādēļ, ka proteīns atšķiras no vitamīniem un minerālvielām; to nevar uzkrāt mūsu ķermeņos lielā daudzumā, tas ir jādeaminizē un jāizlieto, un tas rada papildu slodzi aknām un nierēm.

Eksperiments ar 32 veģetāriešiem un 15 gaļas ēdājiem parādīja, ka veģetārieši ir daudz izturīgāki nekā gaļas ēdāji. Profesors Irvings Fišers no Jēlas universitātes vadīja šo vienkāršo eksperimentu; viņa klātbūtnē cilvēkiem vajadzēja stāvēt izstieptām rokām, tik ilgi, cik vien iespējams. Šajā testā bija uzaicināti piedalīties 15 gaļas ēdāji un 32 veģetārieši. Testa iznākums bija ļoti

skaidrs. No 15 gaļas ēdājiem tikai divi spēja noturēt rokas piecpadsmīt līdz trīsdesmit minūtes; turpretī no 32 veģetāriešiem 22 cilvēki spēja noturēt rokas piecpadsmīt līdz trīsdesmit minūtēm, 15 - cilvēki ilgāk par trīsdesmit minūtēm, 9 - ilgāk par vienu stundu, 4 - ilgāk par divām stundām, un viens - pat ilgāk par trim stundām! Ir daudz līdzīgu eksperimentu, taču ierobežotais laiks attur mūs no pārējo pieminēšanas.

Nav brīnums, ka daudzi maratonskrējēji ietur veģetārisko diētu ilgu laiku pirms gaidāmajām sacīkstēm. 1949. gada ziemā Angliju satrieca bezprecedenta gadījums skriešanas maratonā. Ārste Barbara More, veģetāriskās terapijas eksperte, simtdesmit jūdžu skrējienu veica divdesmit septiņās stundās un trīsdesmit minūtēs. Piecdesmit sešus gadus vecā sieviete pārspēja visus rekordus, kurus bija uzstādījuši jauni vīrieši. "Es gribu būt par piemēru, kas parāda, ka cilvēki, kuri pilnībā ietur veģetārisko diētu, iegūs spēcīgu ķermeni, skaidru prātu un šķīstu dzīvi." Viņa teica arī to, ka vēlētos soli pa solim izbeigt seksuālās attiecības, protams, ar vīra piekrišanu. Tas ir vēl viens zinātnisks piemērs, kā cilvēki var gūt labumu no tā, ka viņi ir veģetārieši. Kurš vēl varētu teikt, ka tikai reliģioziem cilvēkiem vajadzētu būt veģetāriešiem?

No rakstītās vēstures pirmsākumiem mēs varam redzēt, ka dārzeni ir bijuši cilvēku dabiskais ēdiens. Visi sengrieķu un senebreju mīti attēlo cilvēkus sākotnēji ēdam augļus. Senie Ēģiptes priesteri nekad neēda gaļu.

Daudzi dižie grieķu filosofi, piemēram, Platons, Diogens, Sokrāts neatlaidīgi aizstāvēja veģetārismu. Sakiamuni Buda Indijā uzsvēra ahimsa (nedarīt ļaunu dzīvām būtnēm) svarīgumu un saviem skolniekiem pieteica neēst gaļu, citādi dzīvās radības sāks no tiem baidīties. Lai piepildītos mūsu vēlme pēc žēlsirdības, mums, cilvēkiem, ir jāpārstāj ēst gaļu! Tāpēc šodien joprojām ir tik daudz budistu, kas ir veģetārieši. Daudzi taoisti, agrīnie kristieši un jūdaisti ir bijuši veģetārieši. Tas ir skaidri ierakstīts Bībelē: Un Dievs sacīja: **"Redzi, Es tagad esmu jums devis visus augus, kas nogatavina sēklu, un visus kokus, kas nes augļus ar savu sēklu, lai tie jums būtu par ēdamo. Bet visiem zemes zvēriem un putniem gaisā, kam ir dzīvība, Es dodu visu zaļo zāli par barību."** (Pirmā Mozus, 1:29) Vēl daži piemēri no Bībeles, kas aizliedz ēst gaļu: **"Vienīgi miesu, kuras asinīs vēl ir dzīvība, jums nebūs ēst."** (Pirmā Mozus, 9:4) Dievs sacīja: **"Kurš jums lika nogalināt kastrētu vērsi un kazu, lai to man tagad piedāvātu. Nomazgājiet šīs nevainīgo asinis, lai es izdzirdētu jūsu lūgšanas, citādi es novērsīšu savu vaigu, jo jūsu rokas ir ar asinīm. Nožēlojiet, ko esat darijuši, lai es varētu jums to piedot."** Svētais Pāvils, viens no dižākajiem Jēzus mācekļiem, savā vēstulē romiešiem saka: **"Tāpēc ir labāk neēst gaļas un nedzert vīna..."** (Pāvila vēstule Romiešiem, 14:21)

Pēdējā laikā vēsturnieki atraduši daudzas senas grāmatas, un ir ierakstījuši savus atklājumus Bībeles Jaunajā Derībā, kurā tiek apspriesta Jēzus dzīve un viņa

mācība. Viņš teica: "**Ļaudis, kas uzņem sevī dzīvnieka miesu, kļūst par tā kapu. Teikšu jums atklāti, cilvēks, kas nogalina, tiks nogalināts. Cilvēks, kas nogalina dzīvu būtni un ēd tās gaļu, ir miroņa gaļas ēdājs.**" Indiešu reliģija izvairās no miesas ēšanas. Hinduistu priekšrakstu pamatlicējs rakstīja: "**Cilvēki nevar iegūt gaļu bez slepkavības. Cilvēks, kas dara pāri jūtošais būtnei, nekad netiks Dieva svētīts. Tāpēc izvairies uzņemt sevī gaļu!**" (Hinduisma priekšraksts.)

Islama svētie raksti, Korāns, aizliedz ēst mirušus dzīvniekus, to asinis un miesu. Dižais ķīniešu Dzen Skolotājs, Han Šan Tzu reiz uzrakstīja poēmu, kura stingri vērsās pret gaļas ēšanu: "Ej tūlīt uz tirgu un nopērc gaļu un zivis, un pabaro ar to savu sievu un bērnus. Bet kādēļ gan tiem ir jāatņem dzīvības, lai uzturētu jūsējās? Tas ne tikai neatnesis jums radniecību ar debesīm, bet pat padarīs jūs par elles padibenēm." Daudzi slaveni rakstnieki, mākslinieki, zinātnieki, filosofi un augstu stāvoši cilvēki ir veģetārieši - entuziasti, kas iesaka veģetārisma nozīmību: Tāds ir Sakiamuni Buda, Jēzus Kristus, Princese Diāna, Princis Čārlzs, Pols Ņūmens, Einšteins, Platons, Pitagors, Sokrāts, Šekspīrs, Ovidijs, Petrarka, Da Vinči, Darvins, Emersons, Thoreau, Rasels, dzejnieks Šellijs, indiešu dzejnieks un Nobela prēmijas laureāts Tagore, krievu rakstnieks Tolstojs, slavenais īru dramaturgs Bernards Šovs, bijušais Indijas vadītājs un filozofs Gandijs, Āfrikas teologs un misionārs Šveicars u.c.

Einšteins ir pat teicis: "Es domāju, ka izmaiņas un attīrošais efekts, kādu veģētāriska diēta atstāj uz cilvēka raksturu, ir ļoti svētīgs cilvēcei. Tādēļ izvēlēties veģētārismu cilvēkiem nāk par labu, un tas nes mieru." Tāpēc mēs redzam, ka "cilvēkiem jābūt veģetāriešiem". Tas ir bijis daudzu vēstures ievērojamāko personību un gudro izplatītākais padoms!

Jautātājs. Ēst dzīvniekus nozīmē nogalināt dzīvas būtnes, bet vai arī dārzeņu ēšana nav sava veida nogalināšana?

Skolotāja. Augu ēšana arī ir dzīvo organismu nogalināšana, tādā veidā rodas karmiskie šķēršļi, tomēr karmiskais efekts ir mazāks. Ja katru dienu divas stundas praktizē Kuaņ Jīņ metodi, no šī karmiskā efekta iespējams atbrīvoties. Ja jau mums ir jāēd, lai izdzīvotu, mēs izvēlamies ēdienu, kam ir viszemākais apziņas līmenis un kurš cieš vismazāk. Augu sastāvā ir 90% ūdens, tādējādi to apziņas līmenis ir tik zems, ka tie tikai ar grūtībām varētu just kādas sāpes. Jo vairāk - ja mēs ēdam dārzeņus, mēs nenogriežam tiem saknes, mēs pat diezgan lielā mērā palīdzam tiem aseksuāli vairoties, tādā veidā dodot vairāk. Tāpēc dārzkopji saka, ka veģetācijas apgriešana palīdz tai augt lielākai un brīnišķīgākai.

Tas ir pat uzskatāmāk ar augļiem. Kad augļi nogatavojas, tie pievelk cilvēkus ar savu aromātu, brīnišķīgo krāsu un lielisko garšu. Šādā veidā augļu koki spēj sasniegt savu mērķi - sēklas izplatīšanu. Ja mēs tos

nenovāksim un neēdīsim, augļi pārgatavosies un nobirs, lai sapūtu, un tad koka lapotne aizsegs sēklai sauli, un tā ies bojā. Tātad augļu un dārzeņu ēšana ir dabīga tendence, kura vispār nesagādā tiem nekādas ciešanas.

J. Vairums cilvēku uzskata, ka veģetārieši ir īsāki un tievāki, kamēr gaļas ēdāji lielāki un garāki. Vai tā ir taisnība?

S. Veģetārieši ne obligāti ir īsāki un tievāki. Ja viņu diēta ir sabalancēta, tie arī var izaugt gari un spēcīgi. Kā jūs redzat, visi lielie dzīvnieki, kā ziloni, žirafes, nīlzirgi, liellopi u.c. ēd tikai un vienīgi dārzeņus un augļus. Tie ir spēcīgāki par gaļēdājiem, ļoti mierīgi un labvēlīgi pret cilvēkiem. Savukārt gaļēdājdzīvnieki ir gan mežonīgi, gan nekur nederīgi. Ja cilvēcīga būtne apēd daudz dzīvnieku, tā pati kļūst par dzīvnieku. Cilvēki, kas ēd gaļu, ne vienmēr ir lieli un spēcīgi, to dzīves garums caurmērā ir ļoti īss. Eskimosi ir gandrīz absolūti gaļas ēdāji, bet vai tad viņi ir lieli un spēcīgi? Vai tad viņi dzīvo ilgi? Es domāju, ka jūs saprotat to ļoti labi. Vai tā ir?

J. Vai veģetārieši var ēst olas?

S. Nē. Grāmatā "Iemiesojuuma patiesība" ir teikts, ka: "nedrīkst ēst nekādas olas". Arī tad, kad mēs ēdam olas, mēs nogalinām radību. Mēdz teikt, ka komerciāli pieejamās olas ir neauglīgas un ka to ēšana nav dzīvas radības nogalināšana. Bet tā ir tikai šķietama patiesība. Olas paliek neauglīgas tikai tāpēc, ka ir tikuši aizturēti labvēlīgie apstākļi to auglībai, tāpēc ola nespēj pabeigt savu dabīgo mērķi - attīstīties par cāli. Kaut arī tas tā ir

noticis, olā ir šai attīstībai nepieciešamais iedzimtais dzīves spēks. Mēs zinām, ka olām piemīt iedzimts dzīves spēks. Pretējā gadījumā - kāpēc ir tā, ka olšūnas ir vienīgais šūnu veids, kas var būt auglīgs? Mēdz uzsvērt, ka olas satur būtiskas barības vielas - proteīnu un fosforus -, kas ir būtiskas cilvēka ķermenim. Bet proteīns ir arī pupu mīkstumā un fosfors - daudzos dārzeņos, kaut vai kartupeļos.

Mēs zinām, ka kopš senatnes līdz pat mūsu dienām ir dzīvojuši daudz slavenu mūku, kuri neēda gaļu un olas, un ar visu to dzīvoja garu dzīvi. Piemēram, Jing Guanga skolotājs pārtika no bļodiņas dārzeņu un nedaudz rīsu katrā maltītē, tomēr nodzīvoja līdz astoņdesmit gadiem. Vēl vairāk, olas dzeltenums satur lielu daudzumu holesterīna, kas ir galvenais iemesls kardiovaskulārajiem traucējumiem, kas ir kļuvuši par galveno nāves cēloni Taivanā. Nav brīnums, jo, kā mēs redzam, lielākā pacientu daļa ēd olas!

J. Cilvēki audzē lopus un māļputnus, kā cūkas, liellopus, cāļus un pīles. Kāpēc mēs tos nevaram ēst?

S. Vecāki audzina savus bērnus. Vai vecākiem ir tiesības ēst savus bērnus? Visām dzīvajām būtnēm ir dotas tiesības dzīvot; nevienam nevajadzētu to viņiem atņemt. Ja mēs paskatāmies uz Honkongas likumiem, mēs redzam, ka pat pašnāvība ir nelikumīga. Cik reižu nelikumīgāka būtu citu dzīvu radījumu nogalināšana?

J. Dzīvnieki ir dzimuši tāpēc, lai cilvēki tos ēstu. Ja mēs tos neēdīsim, tie pārpildīs pasauli. Vai tad ne tā?

S. Tā ir absurda doma. Pirmkārt, vai dzīvniekiem pirms viņu nogalināšanas pavaicā, vai viņi vēlas, ka jūs viņus nogalināt un apēdat? Visas dzīvās būtnes vēlas dzīvot un baidās no nāves. Mēs negribam, lai mūs apēd tīģeris, tad kāpēc dzīvniekiem jātiek cilvēka apēstiem? Cilvēce šajā pasaulē eksistē tikai dažus desmitus tūstošus gadu, taču vēl pirms cilvēku parādīšanās eksistēja daudzas dzīvnieku sugas. Vai tie pārpildīja pasauli? Dzīvas būtnes saglabā dabisko ekoloģisko balansu. Ja ir par daudz pārtikas un telpa ir ierobežota, rodas iedarbīga populācijas samazināšanās. Tas saglabā populāciju pienācīgā līmenī. Diskusijas par šo tēmu jūs varat atrast bioloģijas stundās Taivanas vidusskolās.

J. Vai jūs nevarētu paturpināt par veģetārisku ēšanu, un kā tas varētu sekmēt mieru pasaulē.

S. Jā, es jau runāju par to diezgan detailzēti, bet varu vēl šo to piebilst, ja jūs vēlaties. Redziet, lielākā daļa karu šajā pasaulē ir notikuši ekonomisku iemeslu rezultātā; skatīsimies taisnībai acīs! Valsts ekonomiskās grūtības iegūst lielāku nozīmi tad, kad citās valstīs valda bads, pārtikas trūkums` vai tās vienlīdzīgas sadales trūkums.

Ja jūs kādu laiku veltāt tam, lai lasītu žurnālus un pētītu faktus par veģetārisko diētu, jums tas būs ļoti labi saprotams. Liellopu un dzīvnieku audzēšana gaļai ir novedusi mūsu ekonomiku līdz bankrotam visos

aspektos. Tas ir radījis badu viscaur pasaulē, vismaz trešās pasaules valstīs. Es to neesmu izdomājusi pati. Tas ir Amerikas pilsonis, kurš ir veicis šāda veida pētījumus un uzrakstījis par to grāmatu. Jūs varat aiziet uz jebkuru grāmatnīcu un izlasīt pētījumus par veģetārismu un pārtikas tehnoloģiju. Jūs varat izlasīt Džona Robina grāmatu "Diēta jaunajai Amerikai". Viņš ir ļoti slavens saldējuma karalis, saldējuma miljonārs. Un viņš to visu pameta, lai kļūtu par veģetārieti un uzrakstītu grāmatu par veģetarismu, kas ir pretēji viņa ģimenes tradīcijām un darījumiem. Viņš zaudēja ļoti daudz naudas, prestižu, sakarus, bet viņš to darīja Patiesības vārdā. Tā ir ļoti laba grāmata. Ir ļoti daudz citu grāmatu un žurnālu, kas sniedz daudz informācijas un faktus par veģetārisko diētu un par to, kā tā var sekmēt mieru pasaulē. Saprotat, barojot liellopus, mēs esam iedzinuši bankrotā mūsu pārtikas apgādi. Jūs taču zināt, cik daudz proteīna, medikamentu, ūdens apgādes, cilvēka enerģijas, smago un vieglo automašīnu, ceļu tīklu, un cik simtu un tūstošu akru zemes mēs esam izniekojuši, līdz govs ir sagatavota vienai maltītei. Vai jūs saprotat? Visi šie līdzekļi varētu tikt vienlīdzīgi sadalīti neattīstītajām valstīm, tad mēs atrisinātu bada problēmu. Un tagad, ja valstij ir nepieciešama pārtika, tā, iespējams, uzbruks kādai citai valstij, lai glābtu savus iedzīvotājus. Laikam ritot, tas ir radījis sliktu cēloņu un atmaksu virkni. Vai jūs saprotat? Ko sēsi, to pļausi. Ja mēs pārtikas dēļ kādu nogalinām, vēlāk pārtikas dēļ tiks nogalināti arī mēs, citā formā, nākošreiz, nākamajā paaudzē. Žēl, ka tā. Mēs esam tik saprātīgi, tik civilizēti, un tomēr vairums no

mums nezina, kāpēc mūsu kaimiņvalstis cieš. Tas ir mūsu garšas izjūtas, mūsu vēderu dēļ. Mēs nogalinām tik daudz dzīvu radību, lai paēdinātu vienu vienīgu ķermeni, un mērdējam badā tik daudz mūsu līdzcilvēku. Mēs pat vēl neesam sākuši runāt par dzīvniekiem. Vai jūs saprotat? Tad šī vaina, apzināti vai neapzināti, tomēr nospiedīs mūsu sirdsapziņu. Tas liek mums ciest, slimojot ar vēzi, tuberkulozi un citām neārstējamām slimībām, ieskaitot AIDS. Pavaicāriet sev, kāpēc jūsu valsts, Amerika, cieš visvairāk? Tai ir visaugstākais vēža rādītājs pasaulē, un tas ir tāpēc, ka amerikāņi ēd tik daudz liellopa gaļas. Viņi ēd vairāk gaļas nekā jebkurā citā valstī. Pavaicāriet sev, kāpēc Ķīnā vai komunistu valstīs nav tik augsts vēža līmenis? Viņiem nav tik daudz gaļas. Vai saprotat? Par to runā pētījumi, nevis es. Nevainojiet mani!

J. Vai ir iespējams būt dievišķam un absolūti cilvēciskam vienlaicīgi?

S. Jā, absolūti dievišķa persona ir absolūti cilvēciska būtne. Pašreiz mēs esam tikai pa pusei cilvēciski. Mēs visu darām ar kautrību, mēs visu darām ar savu ego. Mēs neticam, ka tas ir Dievs, kurš mums to visu izkārtu mūsu priekam, mūsu pieredzei. Mēs atdalām grēku no tikuma. Mēs no visa iztaisām ko īpašu, un beigās tiesājam sevi un citus. Mēs ciešam paši no saviem ierobežojumiem par to, kas Dievam būtu jādara un tādā garā. Vai jūs saprotat? Īstenībā Dievs ir mūsos, mēs tikai viņu ierobežojam. Mums patīk priecāties un izbaudīt visu, mēs tikai nezinām kā. Tad mēs citiem sakām: "Ai!

Tev nevajadzētu to darīt!" un sev: "Man nevajadzētu darīt to, es nedrīkstu darīt šo, kāpēc gan man vajadzētu būt veģetārietim utt." Jā! Es zinu, ka esmu veģetāriete tāpēc, ka mūsos esošais Dievs to vēlas. Vai saprotat? Ēst gaļu ir pret mūsu principu, ka nevēlamies, lai mūs nogalina. Piemēram, mēs nevēlamies, lai mūs nogalina, mēs nevēlamies, lai mūs apzog. Tātad, ja mēs tā rīkojamies pret citiem cilvēkiem, mēs rīkojamies pret sevi, un tas liek mums ciest. Viss, ko jūs darāt pret citiem cilvēkiem, liek jums ciest. Jūs nevarat sevi sakost, un jums nevajadzētu sevi sadurt ar nazi. Līdzīgi - jums nevajag nogalināt, jo tas ir pret dzīves principu. Saprotat? Mēs to nedarām, jo tas sagādātu mums ciešanas. Tas nenozīmē, ka mēs sevi šādi ierobežojam. Tas nozīmē, ka mēs atveram savu dzīvi visām tās formām. Mūsu dzīve tiks nevis ierobežota šajā ķermenī, bet gan atvērta dzīvnieku un visa veida dzīvu radību dzīvei. Tas padara mūs dižākus, lielākus, laimīgākus un brīvākus. Tā?

J. Kādus garīgus labumus mēs iegūstam, esot veģetārieši?

S. Man ir prieks par jūsu jautājuma nostādni, jo tas nozīmē, ka jūs pievēršat uzmanību tikai garīgajiem labumiem vai arī rūpējaties par tiem. Daudzi cilvēki, runājot par veģetāro diētu, uztraucas par savu veselību, diētu un figūru. Veģetārās diētas garīgais aspekts ir tas, ka tā ir ļoti tīra un nevardarbīga - "**Tev nebūs nokaut!**" Kad Dievs mums sacīja "nenokauj", Viņš neteica to par cilvēku, Viņš to teica par visām radībām. Vai tad Viņš

neteica, ka radījis dzīvniekus, lai tie būtu draugos ar mums un palīdzētu mums? Vai tad Viņš nelika mums par tiem rūpēties? Viņš teica, lai mēs par tiem rūpējamies un valdām pār tiem. Vai jūs, valdot pār saviem pavalstniekiem, tos nogalināt un apēdat? (Visi smejas.) Vai tad jūs kļūstat par karali, kam neviena nav līdzās? (Visi smejas.) Tagad jūs saprotat, ko Dievs teicis! Mums tas ir jādara. Nav vajadzības Viņam vaicāt. Viņš runāja ļoti skaidri, bet kurš vēl, izņemot pašu Dievu, saprot Dievu? Tātad jums ir jākļūst par Dievu, lai saprastu Dievu. Es aicinu jūs atkal būt par Dievu, būt par sevi, nevis par kādu citu. Meditēt uz Dievu nozīmē nevis pielūgt Dievu, bet gan pašam kļūt par Dievu. Saprast, ka jūs ar Dievu esat viens. **Es un mans tēvs esam viens**, vai tad Jēzus tā neteica? Ja Viņš teica, ka Viņš un Viņa tēvs ir viens, mēs un Viņa tēvs arī varam būt viens, jo arī mēs esam Dieva bērni. Jēzus teica arī to, ka mēs varam izdarīt labāk to, ko darījis viņš. Tātad, kazi, mēs varam būt pat pārāki par Dievu? Kāpēc ir jāpielūdz Dievs, ja mēs par šo Dievu neko nezinām? Kāpēc akli ticēt? Vispirms mums jāzina, ko mēs pielūdzam, tāpat kā pirms precībām mums ir jāpazīst meitene, ar kuru vēlamies precēties. Mūsdienās ir pierasts, ka mēs neprecamies, pirms neesam gājuši uz randiņiem. Tad kāpēc mums ir jāpielūdz Dievs aklā ticībā? Mums ir tiesības pieprasīt, lai Dievs mums parādās un kļūst mums pazīstams. Mums ir tiesības izvēlēties, kuram Dievam sekot.

Tagad jūs redzat, ka Bībelē ir skaidri un gaiši pateikts, kāpēc mums jābūt veģetāriešiem. Mums jābūt veģetāriešiem no visiem veselības aspektiem. Mums jābūt veģetāriešiem no visiem zinātniskajiem aspektiem. Mums jābūt veģetāriešiem no visiem ekonomiskajiem aspektiem. Mums jābūt veģetāriešiem no visiem līdzjutības aspektiem. Mums jābūt veģetāriešiem arī tāpēc, lai glābtu pasauli. Kādā pētījumā ir konstatēts, ka tad, ja cilvēki Rietumos un Amerikā ēstu veģetārisku pārtiku tikai vienu reizi nedēļā, mēs būtu spējīgi ik gadus izglābt sešpadsmit miljonus badacietēju. Tāpēc esiet varoņi, esiet veģetārieši! (Visi smejas.) Šo iemeslu dēļ, pat, ja jūs man nesekojat, (Skolotāja smejas.) nepraktizējat šo metodi, lūdzu, esiet veģetārieši - sevis dēļ, pasaules dēļ!

J. Ja ikviens ēstu augus, vai tas neradītu pārtikas deficītu?

S. Nē. Noteikts zemes gabals, ko izmanto labības audzēšanai, nodrošina Četrpadsmit reižu vairāk pārtikas nekā šis pats zemes gabals, ja tajā audzē lopbarību dzīvniekiem. Augi no katra zemes akra nodrošina 800.000 kaloriju enerģijas, kurpretī, ja šie augi tiek izmantoti lai pabarotu mājdzīvniekus, kuri pēc tam tiek apēsti, šo dzīvnieku gaļa nodrošina 200.000 kaloriju enerģijas. Tas nozīmē, ka šī procesa rezultātā tiek zaudēti 600.000 kaloriju enerģijas. Tāpēc veģetārs uzturs ir acīm redzami efektīvāks un ekonomiskāks nekā gaļas uzturs.

J. Vai viss ir kārtībā ar zivju ēšanu?

S. Viss ir kārtībā, ja jūs gribat ēst zivis. Bet, ja jūs gribat ēst veģetāriski, tad zivs nav dārzenis. (Visi smejas un aplaudē.)

J. Cilvēki mēdz teikt: "Esi labsirdīgs, tev nav obligāti jābūt veģetārietim." Vai tajā ir kāda jēga?

S. Ja kāds ir labsirdīgs cilvēks, kāpēc viņš joprojām ēd citu radību miesu? Redzot to ciešanas, viņš nebūtu spējīgs tos ēst. Miesas ēšana ir cietsirdīga, kā gan to var darīt labsirdīgs cilvēks? Skolotāja Lien Č`ih reiz teica: **"Nogalini tā ķermeni un ēd tā gaļu. Nekas šajā pasaulē nav nežēlīgāks, nenovīdīgāks, zvēriskāks un ļaunāks par šo vīru. Kā gan viņš jēkad varētu pretendēt uz to, ka ir labas sirds īpašnieks?"** Mencius arī teica: **"Ja tu redzi to dzīvu, tu nespēj redzēt to mirstam, ja tu dzirdi tā vaidus, tu nespēj ēst tā gaļu; tā tad īsti lēnprātīgs cilvēks turēsies tālu no virtuves."**

Cilvēku saprāts ir augstāks nekā dzīvnieku, tāpēc mēs varam lietot ieročus, padarot dzīvniekus mums pretoties nespējīgus, un tie mirst ar naidu. Cilvēkam, kas terorizē mazas un vājas būtnes, nav tiesību saukties par lēnprātīgu cilvēku. Kad dzīvnieki tiek nogalināti, tie ir šausmīgas agonijas, baiļu un apvainojuma pārņemti; tas rada toksiskus produktus, kuri paliek to gaļā, lai nodarītu ļaunumu to ēdājiem. Tā kā dzīvnieku vibrācijas frekvence ir zemāka nekā cilvēku, tā ietekmē mūsu vibrāciju, iespaidojot mūsu gudrības attīstību.

J. Vai ir labi būt par tā saucamo "veģetārieti, kad izdevīgi" (te domāti cilvēki, kas strikti neizvairās no gaļas. Tie ņem, piemēram, Čop sui un ēd tikai dārzeņus)?

S. Nē. Ja pārtika ir ielikta, piemēram, indīgā vielā un tad no turienes izņemta, vai jūs domājat, ka tā nebūs indīga? Maha-Pari-Nirvana Sutrā Mahakasiapa prasīja Budam: **"Kad mēs lūdzam, un mums tiek doti dārzeņi ar gaļu, vai mēs varam šo pārtiku ēst?"** Buda atbildēja: **"Ir jānotira tā ar ūdeni, un dārzeņi jāatdala no gaļas, tad to var ēst"**. No iepriekšminētā dialoga mēs varam secināt, ka nevar ēst pat dārzeņus, kas ir sajaukti ar gaļu, ja nu vienīgi, tos nomazgājot ar ūdeni, nemaz nerunājot par to, ka varētu tikt ēsta gaļa pati par sevi. Tāpēc ir ļoti viegli redzams, ka Buda un visi viņa skolnieki ietur veģetārisku diētu. Tomēr daži cilvēki cēla neslavu par Budu, sakot, ka viņš bijis "veģetārietis, kad izdevīgi", un, ja viņam želsirdības dāvanā iedeva gaļu, tad viņš to arī ēda. Tās ir tīrākās muļķības. Tie, kas to saka, par maz ir lasījuši rakstus, vai arī nav sapratuši rakstus, ko lasījuši. Indijā no visiem iedzīvotājiem 90% ir veģetārieši. Kad cilvēki redz ubagus dzeltenos talāros, tie zina, ka viņiem jāpiedāvā veģetārisks ēdiens, nemaz jau neminot to, ka lielākajai daļai cilvēku vispār nav gaļas, ko kādam dot.

J. Pirms ilgāka laika es dzirdēju kādu skolotāju sakām: "Buda ēda cūkas kāju un dabūja caureju." Vai tā ir taisnība? Vai tas tiešām stāv rakstīts Budistu rakstos?

S. Pilnīgi noteikti, ka nē. Buda nomira, jo bija ēdis kādas sēnes. Ja mēs tieši tulkojam no brahmaņu valodas, šīs sēnes saucas "cūkas kājas", bet tās nav īstas cūkas kājas. Tas ir kā ir augļi, kā garšo šīs sēnes. Cūkas mēs saucam par "longan" (ķīniešu literārajā valodā tas nozīmē "drakona acs"). Ir ļoti daudz lietu, kas pēc nosaukuma nav dārzeņi, bet īstenībā ir veģetārisks ēdiens, kā "drakona acs" un "šakia" (augļi Ķīnā), utt. Šīs sēnes nosaukums brahmaņu valodā ir "sivēna kāja" vai "sivēna prieks" - abi saistīti ar cūkām. Šīs sēnes senajā Indijā bija grūti atrodamas, un tā bija reta delikatese, tāpēc dievkalpojumā cilvēki to piedāvāja Budam. Šo sēni nav iespējams atrast virs zemes; tā aug zem zemes. Ja cilvēki vēlas to atrast, tiem ir jāņem palīgā veca cūka, kurai ļoti tās smarža patīk, un, atradušas sēni, viņas ar savām kājām izraknā tās no dubļiem, lai apēstu. Tāpēc šīs sēnes tiek sauktas par "cūkas prieku" vai "cūkas kāju". Īstenībā šie divi nosaukumi attiecas uz vienu un to pašu sēni. Tā kā tulkojums tika veikts neuzmanīgi un cilvēki pilnība neizprata šo vārdu izcelsmi, radās situācija, ka turpmākās paaudzes pārprata un kļūdaini uzskatīja Budu par "mežonīgu, gaļēdāju Budu". Tas patiesi ir nožēlojami.

J. Ir daži neprofesionāli budisti, kuri ēd gaļu. Tie saka, ka Manjusri Bodisatva ir atļāvis budistiem to darīt. Vai tā ir taisnība?

S. Nē. Tas nav tā, ka Manjusri Bodisatva atļāva cilvēkiem to darīt. Reiz viņš vaicāja Budam: **"Vai cilvēki var ēst gaļu?"** Buda piekrita - ar dažiem noteikumiem.

Buda teica: "**Jūs varat ēst tādu gaļu, kas ir kā sauss koks. Dzīvniekam ir jānomirst un jāsapūst pašam, nevis jātiek nokautam. Un, pirms ēdat šo gaļu, jums trīs reizes jāatkārto svētā mantra. Ievērojiet šos noteikumus, un tad jūs varat ēst gaļu.**" Iespējams, ka tāpēc, ka daži cilvēki cieš badu un tiem nav cita ēdiena izvēles, Buda atļāva viņiem ēst puvušu, izžuvušam kokam līdzīgu dabīgā nāvē miruša dzīvnieka gaļu. Tas nozīmē, ka nedrīkst lietot tāda dzīvnieka miesu, kurš ir nogalināts. Ja drīkst ēst gaļu, kas ir kā sauss koks, tad ēst svaigu miesu, šķiņķi, konservētus cāļus, zivis utt. noteikti nedrīkst, jo tiem visiem - atšķirībā no sausa koka - ir ļoti daudz tauku. Pavisam droši, ka tas nav gaļas veids, ko Buda atļāva cilvēkiem ēst.

Un - atļaujiet pavaicāt -, ja es jums pasniegtu ēdienu, kas gatavots no dabīgā nāvē miruša dzīvnieka, kas ir sapuvis un garšo kā sauss koks, vai jūs joprojam gribētu to ēst? (Iespējams, ka Budam piemita laba humora izjūta!)

J. Budismā ir pieminēti "trīs tīrās gaļas veidi". Vai sekotāji var tos ēst, vai nē?

S. Nē. Tas ir ļoti skaidri izskaidrots Sarangamas Sutrā: "Ananda, es atļāvu mūkiem ēst piecu veidu "tīro gaļu" tāpēc, ka jūsu brahmaņu dzimtā zeme ir pārāk mitra un smilšaina, lai tajā izaudzētu dārzeņus. Es esmu radījis šīs gaļas ar savu garīgo spēku, kam nav iedzimtas dzīves saknes. Es esmu radījis šo ēdienu ar Dieva žēlastības spēku, un ar šo lielo žēlastību es dodu tai

vārdu "gaļa". Jūs varat ēst šo gaļu, bet, ak vai, pēc tam, kad es nomiršu, daudzi arī ēdīs gaļu un pretendēs uz to, ka ir mani skolnieki!"

Šakliamuni Buda zināja, ka Brahmas zemēs klimats ir pārāk karsts un sauss un ka augsne ir pārāk smilšaina, lai tajā izaudzētu kādu augu vai pat zāli, tāpēc Buda izmantoja savu žēlsirdības pilno spēku, lai radītu viņiem ēšanai piecu veidu tiro gaļu. Bet Buda paredzēja, ka pēc viņa nāves atradīsies cilvēki, kuri ēdīs gaļu un pretendēs uz to, ka ir viņa sekotāji. No tā mēs uzzinām, ka Buda saviem sekotājiem pilnīgi aizliedza ēst gaļu. Daudzas sutras ļoti skaidri izsaka domu, ka gaļu ēst nevajag. Piemēram, Mahaparinirvana Sutra, Surangama Sutra, Brahmadžāla Sutra, Angulimalia Sutra, Mahavaipulia Sutra un Lankavatara Sutra. (Sutra budismā nozīmē svētos rakstus.)

J. Daži gaļas cientitāji saka: "Mēs pārkam gaļu no miesnieka, tātad mēs to paši neesam nogalinājuši. Tāpēc nav nekas slikts, ja mēs to ēdam." Vai jūs domājat, ka tas ir pareizi?

S. Tā ir nelaimi nesoša kļūda. Jums ir jāzina, ka miesnieks nogalina dzīvniekus tāpēc, ka cilvēki vēlas tos ēst. Lankavatara Sutrā Buda ir sacījis: "**Ja neviens neēdis gaļu, tad nenotiks nogalināšana. Tāpēc gaļas ēšana un dzīvu radījumu nogalināšana ir vienlīdz liels grēks.**" Mums ir dabas katastrofas un cilvēka radītais posts tāpēc, ka tiek nogalināts pārāk daudz

dzīvu būtņu. Pārāk daudzu nogalināšana ir arī par iemeslu kariem.

J. Mahajana budisma praktizētājiem ir jāatmet visas pieķeršanās un domas, kas vienu vai otru lietu nostāda pāri citām. Tātad nav lielas starpības, vai tie ir dārzeni vai gaļa, ko viņi ēd, tik ilgi, kamēr vien viņi neskatās uz gaļu kā uz "gaļu". Vai tā ir taisnība?

S. Nē. Tas ir tikai liels pārpratums. Atbildi uz to Buda ir iekļāvis jau Nirvāna Sutrā un Lankavatara Sutrā. Nirvāna Sutrā sacīts: **"Mūki, daudzus tūkstošus gadu pēc tam, kad es ieiešu Nirvānā, būs mūki, kas sekos priekšrakstiem tikai ārējā izskata pēc, bet pēc dabas būs rijīgi un alkātīgi. Tie nav īsti mūki. Tie ir tikai līdzīgi mūkiem, bet to prāti ir pilni ar ļaunām domām. Viņi teiks: "Buda atļāva mums ēst gaļu."!"**

Lankavatara Sutrā Buda ir sacījis: "Nākotnē atradīsies tādi, kas nepareizi skaidros priekšrakstu un disciplīnu jēgu. Viņi sagraus un iznīcinās tradicionālo Dharmu un pat cels neslavu par Ju Lai (Budās) doktrīnu. Šie cilvēki teiks: "Buda atļāva cilvēkiem ēst gaļu. Viņš arī pats ēda gaļu." Augstākās gudrības Bodisatvas, kā es esmu jau teicis citās sapulcēs, ir desmit sekundāri priekšraksti, un iemesls, kāpēc es mūkiem atļāvu ēst gaļu ar trim noteikumiem, bija tas, ka es domāju, ka viņi nespēs atteikties no gaļas ēšanas uzreiz, tāpēc es lietoju tiem izdevīgu mērauklu, lai palīdzētu. Bet mans īstais nodoms bija, lai viņi pārtrauc gaļas ēšanu pavisam un sāk praktizēties. Tagad, šajā sapulcē, es esmu nolēmis jums

to pateikt atklāti. No šī brīža jūs nedrīkstat ēst nevienas dzīvas būtnes gaļu, nav svarīgi, kā tā mirusi - dabīgā nāvē vai nokauta. Ja tiešām atradīsies vēl kāds stulbenis, kas cels par mani neslavu, sakot, ka esmu atļāvis ēst miesu, tad ziniet, ka viņš tiks pakļauts sliktas karmas atmaksai un deģenerēsies pārceļošanas trīs ciešanu ceļos (ellē, badainos spokos un dzīvniekos.)

Ja šie cilvēki pastāv uz to, ka, viņuprāt, nav atšķirības, vai ēst gaļu vai dārzeņus, jūs varat viņiem pajautāt, vai ēst izkārņījumus un gaļu arī ir viens un tas pats. Ja viņi var ēst izkārņījumus, nemainot savu sejas krāsu, viņi turpināt diskutēt par to, vai ēst gaļu vai dārzeņus tiešām ir viens un tas pats. Viņi pretendē uz to, ka ir virzījuši Mahaiana Bodisatvas milzu līdzjutību, lai jūtošās būtnes nogādātu Nirvānā, un tomēr viņi turpina ēst gaļu. Viņi patiesi "nogādā" jūtošās būtnes - tikai un vienīgi savā vēderā!

Pat dižais Dzen Skolotājs Huis Neng, Dzen sektas sestais patriarhs, uzdrošinājās neēst gaļu. Sešpadsmit savas nošķirtības gados, ko viņš pavadīja mednieku vidū, viņš uzdrošinājās neļaut citiem nojaust, ka viņš ir Patiesības praktizētājs. Pat šajos grūtajos apstākļos viņš joprojām uzdrošinājās neēst gaļu. Kad citi vaicāja, kāpēc viņš to nevēlas, tas atbildēja, ka viņa kungis gaļu nevar sagremot. Tā dižais Skolotājs bija "pieķēries" bezgaļas diētai vairāk nekā vairums no mums. Bet šodien daži Dzen sektas sekotāji paziņo, ka praktizējot nav jāizjūt

"pieķeršanās". Varbūt viņiem liekas, ka to praktizēšanās līmenis ir pat augstāks nekā viņu pašu patriarham!

J. Daži cilvēki saka, ka, lai gan augi nevar producēt tādas indīgas vielas kā urea vai urokinēze, augļu un dārzeņu audzētāji lieto lielu daudzumu pesticīdu, kuri ir kaitīgi mūsu veselībai. Vai tas tā ir?

S. Ja fermeri lieto pesticīdus un citas ļoti indīgas ķīmiskās vielas, kā, piemēram, D.D.T labības audzēšanā, tas var novest pie vēža, neauglības un aknu slimībām. Tādas toksiskas vielas kā D.D.T spēj izšķīst taukos, un parasti tās uzkrājas dzīvnieku taukos. Tas nozīmē, ka, ēdot gaļu, jūs uzņemat visus šos augsti koncentrētos pesticīdus un citas indes, kas sakrājušas dzīvnieku taukos viņa audzēšanas laikā. Šo uzkrājumi var būt pat trīspadsmit reizi lielāki nekā augļos, dārzeņos vai labībā. Mēs varam notīrīt pesticīdus, ar kuriem augļi ir apsmidzināti no ārpuses, taču mēs nevaram aizvēkt to nogusnējumus no dzīvnieku taukiem. Uzkrāšanās process notiek tāpēc, ka šie pesticīdi ir kumulatīvi. Tāpēc patērētājam pārtikas ķēdes gaļa tiek nodarīts vislielākais ļaunums.

Eksperimenti Aiovas universitātē, parādīja, ka gandrīz visi pesticīdi cilvēka organismā nonāk ar gaļu. Tie atklāja, ka pesticīdu līmenis veģetāriešu ķermeņos ir uz pusi mazāks nekā gaļas ēdāju ķermeņos. Īstenībā gaļā līdzās pesticīdiem ir vēl citas indīgas vielas. Dzīvnieku audzēšanas procesā lielu viņu ēdiena daļu sastāda ķīmiskas vielas, lai viņi attīstītos ātrāk vai arī lai mainītu

gaļas krāsu, garšu vai struktūru, saglabātu gaļu utt. Piemēram, konservanti, kas ražoti no nitrātiem, ir ārkārtīgi indīgi. 1971. gada 18. jūlijā "New York Times" ziņoja: "Lielas slēptas briesmas gaļas ēdāju veselībai ir tādi neredzami piesārņotāji kā baktērijas lašos, pesticīdu atliekas, konservanti, hormonu preparāti, antibiotikas un citi ķīmiski papildinātāji.

Bez visa pieminētā, dzīvniekiem tiek injicētas vakcīnas, kuras var palikt to gaļā. Respektējot to, augļos, riekstos, pupās, graudos un pienā esošais proteīns ir daudz tīrāks nekā gaļa esošais proteīns, kurš sastāv no 56% ūdenī nešķīstošu piemaisījumu. Pētījumi rāda, ka šie cilvēku radītie papildinātāji var novest pie vēža, citām slimībām vai deformēt embriju. Tāpēc grūtniecēm īsta veģetāriskā diēta ir pats piemērotākais, lai nodrošinātu augļa fizisko un garīgo veselību. Ja jūs dzerat daudz piena, jūs uzņemat pietiekamu daudzumu kalcija, ar pupām jūs uzņemat proteīnu, un ar augļiem un dārzeņiem jūs uzņemat vitamīnus un minerālvielas.